

DIRVA

LITUVOS
NACIONALINIS
LAIKRAŠTIS

Teodoras Minstrubas
7243 So. Albany Ave.,
Chicago, Ill. 60629

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103

Telephone: 431-6344

VOL. LII Lapkritis — November 27, 1967 Nr. 127

ILIUSTRUOTAS TAUTINIS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

VIETNAMAS RINKIMUOSE

VIETNAMO KARO KLAUSIMAS, ATRODO, VAIDINS SVARBŲ VAIDMENĮ BŪSIMUOSE PREZIDENTO RINKIMUOSE, NORS RINKIMAI IR NEGALI PAKEISTI SUSIDARIUSIOS BŪKLĖS AR PAKEISTI JAV INTERESŲ. — GUBERNATORIAUS ROMNEY POZICIJA.

VYTAUTAS MESKAUSKAS

Michigano gubernatorius Romney viešai paskelbė siekiantis respublikonų partijos nominacijos į prezidentus. Pirmas klausimas, kurį jam po to pastatė žurnalistas sekmadienio ABC televizijos programoje 'Face the Nation' buvo: kaip jis mano susitvarkyti su Vietnamo painiava. Jau vien iš to atrodo, kad jei neįvyks kurių nors netikėtumų, Vietnamas bus bene pagrindinis klausimas priešrinkiminėje (kovoje dėl nominacijos į kandidatus) ir pačioje rinkiminėje kampanijoje.

Romney, siekdamas krašto daugumos simpatijų, reiškiasi kaip dabartinės administracijos Vietnamo politikos smarkus kritikas, į jam pastatytą klausimą atsakė, kad Vietnamą ir visą pietryčių Aziją reikia 'neutralizuoti'. Jis tačiau pasisakė prieš amerikiečių pasitraukimą be jokių sąlygų bei tokį 'neutralizavimą', kuris faktinai reikštų tos srities atidavimą komunistams pagal 'išsimokėjimo planą'. Bet kaip privirsti komunistus sutikti su neutralizavimu Romney nemokėjo paaiškinti. Jis tik galėjo pareikšti viltį kad naujai administracijai tuo klausimu bus lengviau susitarti negu dabartinei.

IŠ VISO PASAULIO

• KOMUNISTINIŲ KRAŠTŲ diplomatai, turį artimesnius ryšius su Hanoi, tvirtina, kad Š. Vietnamo vadovybė nesėd prie derybų stalo, nors ir būtų sustabdę bombardavimus. Girdi, Ho Chi Minh esąs įsitikinęs, jog Amerika nesutiksianti P. Vietnamo "neutralizuoti", t.y., išleisti komunistus į vyriausybę, ir kad ji remsianti tik aiškiai antikomunistinį režimą. Tie diplomatai mano, jog Ho numatęs ilgą ir žiaurų karą ir turįs vilčių laimėti.

• NEGRŲ KANDIDATAMS laimėjus burmistro postus Clevelande ir Gary miestuose, savais kandidatais susirūpino ir Detroito negrai. Jie sudaro 39 nuoš. visų gyventojų. Nors dabartinis burmistras Jerome Cavanaugh ir yra labai liberalus jų atžvilgiu, bet jau kalbama, jog 1969 m. kandidatuosią keli negrų kandidatai.

• VAK, PASAULIO sostinėse rodomas susirūpinimas ir nestabilumas pavojaus infliacija ir labai galima dolerio krize Amerikoje. Pasitikėjimas mažėja dar ir dėl to, kad valstybės prezidentas jau bijo pasirodyti viešumoje, o valstybės sekretorius privalo įsmukti į viešbutį pro užpakalines kiemo duris, kad išvengtų nemalonių ekscesų, keliamų gatvėse anarhistinės minios ir neatsakingų jaunimo grupių. Tai esąs nesveikas reiškinys, kenkiantis Amerikos didybei.

Romney pasakė daug tiesos kritikuodamas dabartinę administraciją už dabartinės būklės Vietname susidarymą. Ypač taiklus buvo jo priekaištas prezidentui Johnsonui dėl pastarojo pareiškimo prieš 1964 metų rinkimus, kad karą Azijoje reikia palikti Azijos vaikinams. Tačiau būsimas prezidentas negali išbraukti praeities klaidų. Jis turi skaitytis su dabartine būkle, o ji yra tokia, kad ir Maskvai ir Pekinui Vietnamo karas kol kas yra reikalingas ir naudingas.

Tokiu būdu dabartinė ir būsima Washingtono administracija turi du pasirinkimus: pasitraukti ar karą laimėti. Nepaisant namuose rodomo nepasitenkinimo dėl karo, Romney vis dėlto nedrįso pasiūlyti pasitraukimo. Neatrodo, kad ji galėtų pasiūlyti ir kiti respublikonų kandidatai, juo labiau, kad dabartinė administracija gali patiekti duomenų, įrodančių, kad karo eiga pietiniame Vietname nėra jau tokia beviltiška. Atvirkščiai, ji telkia pagrindo atsargiam optimizmui. Dar daugiau, galima net teigti, kad jei amerikiečiai pasirodytų esą vieningi ir ryžtingi namuose, Pietų Vietnamą galima būtų nesunkiai apginti ir tuo pačiu įrodyti, kad Amerikos žodis yra aukso vertas, o nepopierinis pinigais. Žinia, tai greičiausiai administracijos kaltė, kad tai reikia įrodyti pačiose nepalankiausiose Amerikai sąlygose pietryčių Azijos džiunglėse. Už tai suprantamas kai kurių amerikiečių noras sumažinti savo išpareigojimus užsieniuose, tačiau vienišališkas atsisakymas

nuo dabar veikiančių sąjungo sutarčių būtų tik paskatinimas komunistams tas sritis, kurias dabar saugo tos sutartys, tuojau pat užimti.

Europos valstybėms susitraukus į savo kevalą, Amerikai tenka vaidinti, nors ir labai nenoromis, pasaulio policininko vaidmuo bent ten kur gyvybiniai paliečiami jos interesai. Tai turi suprasti ir rinkikai. Imkime, pavyzdžiui, situaciją Viduržemio jūros baseine. Ten vis daugiau išgali Sovietų laivynas, kuris ateinančių metų pradžioje įsigys labai modernią bazę Alžire - Mers el Kebir, iš kurios pasitrauks prancūzai. Po to Amerikos Seštas laivynas negalės vaidinti tokio vaidmens, kurį iki šiol ten vaidino. Šios raidos šviesoje aiškėja, kad arabų -- Izraelio karas yra taip pat sovietams reikalingas, kaip ir Vietnamo. Čia jis padeda sustiprinti sovietų įtaką arabų valstybėse ir tą karą, kaip jau šioje vietoje nurodėme, išprovokavo pati sovietų diplomatija. Lieka tik klausimas, ar tai buvo tyčios darbas.

Kiekvieno atveju -- ir

Vietnamo karas, ir padėtis Viduržemio jūroje, kuri paaštrėjusi taip pat galės suvaidinti tam tikrą vaidmenį rinkimų nusiistatyme, yra per daug komplikotos problemos, kad jas galėtų spręsti eilinis rinkikas, tačiau Amerikos politikai, demokratinės sistemos vėrčiami, jos sprendimą turi atiduoti gatvės minioms, kurios gyvena dienos nuotai kom.

Romney jau anksčiau prezidentą Johnsoną buvo apibūdinęs kaip 'political animal' (lietuviškai tiksliau tai būtų versiti į 'politinių gyvūną', bet ne gyvulį). Sekmadienio televizijos programoje jis paaiškino kodėl. Esą Johnsonas visą gyvenimą praleidęs politikavimas, o kraštas reikalauja platesnio akiračio (a broader appreciation of things). Tai iš dalies teisinga, tačiau tai liečia visus Amerikos politikus, kurie yra vėrčiami pataikauti masei ir skaitytis su maža jos politine nuovoka. Vietnamo problemoje Goldwateris buvo daug teisingesnis negu Johnsonas, tačiau rinkikai jį atmetė. Ir šiandien vadina-

LIETUVIŲ PINIGAI TEBEDIRBA LIETUVIŲ NAUDAI

PASIKALBĖJIMAS SU LOS ANGELES LIETUVIŲ KREDITO KOOPERATYVO PIRMININKU A. KIRŠONIU

Dar neseniai įsisteigęs Los Angeles Lietuvių Kredito Kooperatyvas gana sėkmingai praplėtė savo veiklą. Bet šių metų pradžioje, ryšium su naujos valdybos rinkimais, Kooperatyvas turėjo du triukšmingus susirinkimus, kurie buvo sujudinę visuomenę ir indėlininkus. Nežiūrint dar kurį laiką trukusių užkulisinių incidentų, skundų ir agitacijos, ilgainiui visa aprimo. Bankelio operacijos grįžo į normalias vėžes. Metams artėjant į pabaigą, Dirvos korespondentas

kreipėsi į Kooperatyvo valdybos pirmininką ir bankelio reikalų vedėją dipl. ekonomistą A. Kiršoną su keilais klausimais apie įstaigos veiklą. Kredito kooperatyvų sritis galėtų ir turėtų būti įdomi ir reikšminga visiems Amerikos lietuviams.

— Kaip Jums atrodo kredito kooperatyvų idėja Amerikoje ir jos perspektyvos lietuvių ekonominio gyvenimo srityse?

— Bendrai paėmus, — pareiškė A. Kiršonis, —

kredito kooperatyvų (Credit Unions) idėja Amerikoje jau yra kiek išplitusi. Šiuo metu priskaitoma ligi 21,000 amerikiečių kooperatyvų su maždaug 15 milijonų narių, kurių piniginiai įnašai ir operacijos siekia bilijoninę sumą. Deja, man dar neteko girdėti apie kitus Amerikoje veikiančius LIETUVIŲ kredito kooperatyvus, išskyrus Los Angeles, kur jį čia įsteigė prieš penketą metų. Lietuvių spaudoje ne kartą esu kėles mintį apie tokių kredito kooperatyvų reikalingumą ir naudą gausesnėse lietuvių kolonijose, tačiau dar negirdėjau, kad kitur panašūs bankeliai būtų įsisteigę. Tuo tarpu Kanadoje lietuvių kredito kooperatyvai jau labai sėkmingai veikia. Toronte net du, ir abu turi milijoninius kapitalus ir daro milijonines apyvartas, taip pat Montrealyje ir Hamiltone. Turėjus progos dirbant susipažinti su vieno ir kito krašto sąlygomis, tenka pripažinti, kad atitinkami įstatymai kredito kooperatyvų veiklai yra žymiai palankesni Kanadoje, negu Amerikoje, ypač Kalifornijoje, kur jų veiklos stambiam išplėtimui dar tebėra per daug apribojimų.

— Neabejotina, kad pirmojo ir tuo tarpu bene vieno lietuvių kredito kooperatyvo žingsniai, laimėjimai ar sunkumai gali bū-

ti įdomūs ir kitiems Amerikos lietuviams. Kaip atsiliepi bankelio veiklai šių metų pradžioje kilę incidentai?

— Ryšium su jūsų paminėtais įvykiais, tarpusavio ginčiais ar visuomenėje sukeltu nerimu tokiais atvejais visuomet dalis kapitalo kuriam laikui išbėga. Kiti laukia, kaip baigsis netikrumas ir kol padėtis vėl nusistovės. Taip buvo ir mūsų kooperatyvui. Nuotaikoms aprimus, beveik visas kapitalas grįžo. Bet reikia pabrėžti tiesą be išimties, kad ten, kur laikomi žmonių pinigai ir eina kredito operacijos, reikalai yra labai jautrūs ir bet koks nepasitikėjimo sukėlimas tikrai žalingas. Ne nutylėsiu, kad praėjusieji metai ta prasme kiek negiamai atsiliepi į mūsų bankelio normalią pažangą. Bet tikiu, kad laikas nuneš užmarštin tos rūšies neigiamas ir visuomenę įpras į savo finansinės įstaigos veiklą žiūrėti su pilnu pasitikėjimu ir su didžiausiu atsakingumu.

— Kokius pasitaiko sunkumų įstaigos veikloje? Kaip paskolų ėmėjai lietuvių žiūri į savo prievoles? Ar dažni "nelaimingi atsitikimai"?

— Laimei, mūsų kredito kooperatyvas "nelaimingų atsitikimų" turi visai mažai, mažiau, negu tos rūšies amerikiečių kooperatyvai. Be abejo, kartais pasitaiko vienas kitas atvejis, kada skolininkas arba žirantas mano, kad jo skolą galima tvarkyti su "patriotinėmis" nuolaidomis, o ne pagal įstatymą, arba kad jis skolą mokės, kada norės ir galės, o ne tada, kada terminai ateina. Tokios pažiūros ar apsisėlimai, aišku bankelyje nėra ir negali būti toleruojami, ir kaip minėjau, jų atsitinka labai nedaug.

— Kaip atrodo, pirmininke, sąlygos lietuvių kredito (Nukelta į 2 psl.)

Kino ir televizijos žvaigždė Pat Boone su studente D. Razutyte antikomunistiniame mitinge Hollywoode, Calif., kur šalia kitų kalbėtojų, Boone griežtai pasmerkė komunizmą ir gražiai įvertino jaunų amerikiečių didvyriškumą kovoje prieš komunistus Vietname. L. Kanto nuotrauka

Kai du pešasi, trečias laimi...

LIETUVIŲ PINIGAI...

(Atkelta iš 1 psl.)

kooperatyvui pietų Kalifornijoje išaugti ligi daug stambesnio masto įstaigos ir išplėsti veiklą?

— Visi žinom, kad lietuvių kapitalo milijonai dolerių guli įvairiuose kituose vietos bankuose ir taupymo bendrovėse. Taip pat žinom, kad milijonus dolerių lietuviai yra pasiskolinę iš tų kredito institucijų. Jei tokie stambūs kapitalai ir paskolos būtų akies mirksniu pervesti į lietuvių kredito banką, veiklos apimtis virstų tokia, kad iš karto pareikala būtų daugelio patyrusių tarnautojų administracijai ir kitoms sritims. Bet mes geriau nepinkim dar nepagrįstų iliuzijų. Prie to galima eiti tik laipsniškai, gerai pasirengus ir išsiauginus bankiniame darbe įgudusių specialistų, plačiai lietuvių visuomenei suprantant darbo rimtumą ir solidariai palaikant. Nei per savaitę, nei per metus tat neatsiranda.

— Pabaigai leiskit išskirti klausimą, kad jei mūsų lietuviškam kukliam bankeliui sektųsi vis daugiau augti, stiprėti ir jo dalininkams kasmet pateikti pelningus balansus, kokiems tikslams, šalia gerų dividendų išmokėjimo, pilnas galėtų būti panaudojamas? Ar, kaip minėjote, labiau įstatymais apribota kredito kooperatyvų veikla Amerikoje, negu Kanadoje, iš viso leistų mums išplėsti stambesnių darbų ir uždavinį atlikimą?

— Tai klausimai, kuriems esu jautrus ir, prisipažinsiu, gal daugiausia jais sielojuos. Mes visi vienodai norime sveikos ir pelningos mūsų kapitalo veiklos finansinėje srityje. Bet, kaip lietuviai, trokštame ir šio to daugiau. Esame ne politinė, ne srovinė, bet pirmausia visų lietuvių finansinė ir ekonominė draugija, veikianti kooperacijos pagrindais. Privalome kruopščiai laikytis valstybės įstatymų, kurie mūsų veiklą, kaip minėjau, kai kuriais atžvilgiais dar labai riboja. Tačiau galime ir turime išnaudoti galimybes ir teises, kurios leidžiamos, o jų taip pat yra. Bankelis visada galėtų, kaip jau ir yra kukliai pradėjęs, paremti bendrinius nepolitinius ir nesrovinius lietuvių švietimo ir įvairius kultūrinius reikalus bei gerus užmanymus.

Bet yra ir kitas, gal nė kiek ne mažiau svarbus reikalas, tai **didesnio nekilnojamojo turto įsigijimas**, kur galėtų telktis labai stambi lietuvių ne tik komercinė, bet kultūrinė, visuomeninė ir profesinė veikla. Kalifornijos lietuvių skaičius ir pajėgumas tiek auga ir kyla, kad greičiau reikia su apgailestavimu stebėtis, jog šioje kryptyje mes tikrai per mažai teesame padarę ir pasiekę, o vis tebedirbame kitiems ir mūsų kapitalas tik kitų turtus bei pelnus didina.

Visuomenei nuoširdžiai remiant, turint tvirtą ir aiškų pasiryžimą, sutarus dėl planų ir sukaupus didesnę kapitalą, mes būtume nesunkiai pajėgūs įsigyti milijoninės vertės pastatus ir ilgainiui sukurti visuomeninį centrą, kur tinkamai gyvuotų mūsų būsimo būstinė, reikalinga visos komercinės ir biznio įstaigos, gydytojų ir kitų profesionalų kabinetai, restoranai ar kavinės, salės ir patalpos kultūriniais, vi-

Tuo metu, kai Lauwersui pavyko perduoti anglams žinią, kad jis "caught" (pagautas), S.O.E. ruošėsi Olandijoje pradėti didžiausią sabotazo operaciją. Ši operacijai, kurios metu sukilusi pogrindžio armija turėjo sunaikinti visus vokiečių įrengimus, vadu buvo parinktas George Louis Jambroes, buvęs Utrechto universiteto fizikos profesorius, savanoris "specialiam darbui". Buvo numatyta, kad atvykęs Olandijon, jis kontroliuos 17 operacijų zonų, talkinamas dešimties instruktorių ir dešimties radijų, vadovaujančių didelėms rezistencijos grupėms.

Nebent... nebent pasakutiniu momentu kas nors įvyktų. Lauwerso pranešimas buvo gautas kaip tik laiku. Ir buvo pats laikas, kad Londonas suprastų.

Bet ar suprato? Birželio 24 d. du vyrai ramiai naktį buvo nuparšiuoti Olandijoje. Iš tamsos į juos bėgo išskėstom rankom žmonės šaukdami:

-- Tegyvuoja karalienė!

-- Tegyvuoja Olandija!

Staiga pasirodė nedidelio ūgio žmogelis civiliniame kostiume, kuris paklausė:

-- Kaip jūs vadinatės?

Keistas buvo šis staugus klausimas. Keistas buvo jo akcentas. Keisti buvo ir rankų judėjimai, kurie uždėti ant jų pečių vis stipriau spaudė.

-- Aš esu Bukkens, -- atsakė jaunas.

Kitas dar dvejojo. Pasiziūrėjo aplink. Bet aplink matė tik draugiškas šypsenas.

-- Aš esu Jambroes, -- pasakė jis Schreiederiui.

Neitiktina.

Anglai nieko nesuprato! Jie pasiuntė vyriausią vadą būsimosios olandų rezistencijos tiesiog budeliams į rankas.

Nuo to momento Haaren kalėjime, kur buvo surinkti operacijos dalyviai, pradėjo murmėti, kad anglai tyčia žaidžia olandų agentų gyvybėmis. "Londono sėdi išdavikas" -- sakė vieni. "Ne, anglai tyčia dedasi nesuprantą, norėdami apgauti vokiečius. Tai Kriegsspiel ir olandai moka jo išlaidas".

Kokiam tikslui? Kokiam manevrui?

Jei majoras Giskes prileido, kad anglai "žai-

suomeniniams ir kitokiems reikalams. Ir tai tokio masto, kokio privatinėmis ar šiaip nedidelių organizacijų pastangomis mes ligšiol nepajėgėme įkurti. Tas visas turtas, nepamirškim, būtų tikra, neginčijama ir niekad neprarandama pačių lietuvių nuosavybė.

Šių tikslų siekti buvo ir tebėra gana palankios sąlygos. Išnaudokime jas, kol nevelu, nes dar už dešimtmečio jos gali ir pasikeisti. -- baigė pasikalbėjimą Los Angeles Lietuvių Kredito Kooperatyvo valdybos pirmininkas. (M. M.)

ŽVALGYBŲ KARAS (6)

džia", tai Gestapo galvojo kitaip ir jų vyriausias vadas Himmleriui pranešė, kad Gestapo pastangomis suimtas prof. Jambroes, turėjęs misiją Olandijoje sukelti ant kojų tūkstančius sabotuotojų ir sunaikinti vokiečių karinius įrengimus Limbource, Brabant ir Gueldroj. "Visa tai rodo, rašė raporte, kad anglo-saksai artimojai eity ruošiasi Olandijoje išsikelti".

Giskes tam išsilaipinimui nenorėjo tikėti ir galvojo, kad anglai žaidžia machiavelišką žaidimą. Per daug jauiskas lengvai sekėsi iki šiam laikui, kad galima būtų patikėti.

Po kurio laiko Londonas nebesitenkino vien žinių rinkimu, bet pradėjo iš savo agentų, kurie visi sėdėjo kalėjime, reikalauti veiksmų. Takoniui buvo atsiųstas įsakymas susprogdinti Kootwijk radaro stotį. Ši stotis praktiškai kontroliavo šiaurės jūros rajone susisiekimą lėktuvais ir laivais. Giskes per Lauwersą Londonui pasiuntė pranešimą, prašydamas atidėti šią operaciją, bet Londonas reikalavo vykdyti įsakymą.

Giskes atsidūrė keblioj padėty. Normaliai "Funksspiele" nesitėdavo taip ilgai ir netekdavo susidurti su panašia dilema. Ar reikia nutraukti žaidimą? Giskes to nenorėjo daryti.

Liepos 17 d. jis pasiūkė vieną savo artimiausį bendradarbį Christmanną, anksčiau dirbusį prancūzų žvalgybai, o nuo 1938 m. Abwehrui.

-- Jūs manesate reikalingas, -- pasakė Giskes. -- Nuo šio momento jūs būsite olandų "rezistencija".

Tokia yra pradžia tos komedijos, kurią Giskes su Christmannu nutarė suvaidinti, vykdant Churchillio įsakymą.

1942 m. rugpiūčio 1 d. Lauwers perdavė Londonui pranešimą: "Vyrai pasiruošę veikti Kootwijk".

Atsakymas skambėjo: "Pasilikite aliarmo padėty."

Kitą dieną tyla. Rugpiūčio 3 d. Londonas tebetylėjo. Rugpiūčio 4 d. Lauwers iš naujo davė pranešimą: "Vyrai pasiruošę veikti. Laukia įsakymo".

Londono atsakymas: "Pasilikite aliarmo padėty. Laukite".

Rugpiūčio 6 d. Lau-

wers vėl telegrafuoja: "Vyrai nerimauja. Nori veikti..."

Londonas tuoj atsakė: "Pradėkite operaciją. Takonis atsakomą už pasisekimą. Operacijai data: rugpiūčio 8 d."

Ir Londonas išdėstė savo norą, kad Takonis turi prašliaužti 800 metrų minuotą lauką ir prie kiekvieno radaro stulpo priištiti po 5 kg. sprogs-tamos medžiagos.

Takonis niekad nesužinojo, kad naktį iš 8-9, septyni vyrai, apsirėngę civiliskai, sunkvežimiu nuvyko į Kootwijk. Kiekvienas jų turėjo pakietukus ir automatus. Vidurnaktį jie išsiskleidė lauke. Įvyko susišaudymas ir sargyba iš kulkosvaidžių atsakė stipria ugnimi. Susišaudymas truko ketvirtį valandos. Atsitraukdami "rezistentai" susprogdino keletą labai didelį garsą sukeliančių "Mills" granatų. Komedija buvo geri suvaidinta. Aktoriais buvo vokiečių kareiviai ir olandai išdavikai. Gi netoli tos vietos buvę krūmuose tikri rezistentai, gestapo palikti ramybėje, galėjo Londonui paliūdyti, kad tą naktį septyni herojai puolė Kootwijk sargybą, bet buvo atmušti. Kitą naktį operacija pasikartojo. Paskui Giskes nutarė, kad užtenkamai buvo pažaista ir per Lauwers Londonui pranešė: "Kootwijk operacija nepasisekė. Stop. Buvo stipriai susišaudyta su sargyba. Stop. Penki vyrai nukauti. Stop. Takonis ir du kiti sužeisti saugioj vietoj. Stop."

Londonas nieko neatsakė ir nekomentavo. Giskes nusprendė, kad yra tik vienas šansas iš dešimties, jog Londonas pasikabins ant meškerės kabliuko...

(Bus daugiau)

GEGUTĖ SVETIMAME LIZDE...

Naujienose (lapkr. 16 d. tilpo du P. Stravinskio laišškai, rašyti vienam iš to laikraščio redakcijos kolegijos narių J. Pr. Viename tų laiškų P. Stravinskas rašo:

"Malonus Pone Pr... Žinote, man nelabai patinka tie Jūsų "reli-

IŠ KITOS PUSĖS...

Su piktoka šypsena perskaičiau Dirvoje (Nr. 123) ir kituose laikraščiuose išspausdintą trijų vyrų pareiškimą dėl pasitraukimo iš Kultūros Tarybos ir nedalyvavimo Kultūros Kongrese. Pareiškime apgailestaujama, "kad pastaruoju metu kai kur vis ryškiau pasireiškia tendencijos primesti grynai kultūrinėms bei mokslo institucijoms ir darbams politinį atspalvį".

Kieno gi Taryba ir kieno Kongresas? O gi Bendruomenės! Bendruomenės organizacija nėra visai apolitinė, atvirkščiai, ji veržiasi į politinį darbą ir pasak Stasio Barzduko, (žiūr. šią vietą Dirvos 112 nr.): "Bendruomenė yra laisvės kovos fronte".

Jei iš tikro taip, visai suprantama, kad savo Kongresan nenorėta išsileisti asmenų, kurių veiksmams ar žodžiai kitiems atrodo jei ne visai "raudoni", tai bent kiek "ružavi". Niekas pavyzdžiui, nereikalavo, kad pavasarininkų kongrese būtų skelbiama bedievybė ar ten invokaciją sukalbėtų pastorius ar rabinas.

Savaime aišku, kad apie kultūrą ir mokslą galima būtų kalbėti ir be "politinio atspalvio". Tačiau kongresas yra skirtas ne "blusinėjimui", bet viešom deklaracijom. Už tat jame sunku išvengti politinio momento.

Visa tai, manau, buvo visai aišku ir pasitraukusiems. Dar daugiau, aš įtariu, kad bent vienas jų bendruomenės kultūros darbuose panorėjo dalyvauti kaip tik politiniais sumetimais, norėdamas "suliberalinti" bendruomenininkų pažiūras "bendradarbiavimo" klausime, ir grynai kultūros reikalai jam mažiau rūpi.

Tai ir iššaukė mano šypseną perskaičius aukščiau nurodytus pasitraukimo motyvus ir dar pa-brėžiant: "Buvome ir esame nuomonės, kad tai (politinis atspalvis) žalinga bet kokiam rimtam kultūros darbui bei kūrybai".

Teigimas teisingas, tačiau, jei jis skelbiamas politiniais sumetimais, būtų gera jį paskelbti ir... Lietuvoje einančioje spaudoje, kurioje dabar viskas pajungta, politiniam atspalviui. Jei tai neįmanoma, nėra reikalo lieti krokodilų ašarų dėl vienos ar kitos deklaracijos suredagavimo šioje geležinės uždangos pusėje.

(vm)

giniai rašymai Naujienose.

Todėl prisipažįstu, aš dėl to šypterėjau kiek iš Jūs ir anų "religinių" raštų humoro skyrių L. Lietuvoj (P. Satyros pseudonimu).

Jums prisipažįstu, kad dėl to nekaltintute kitų...

Linkėjimai, Jūsų P. Stravinskas".

Kitame, anksčiau rašytame laiške P. Stravinskas "stebėjosi ir gėrėjosi" to paties autoriaus religiniais rašiniais.

Iš to J. Pr. ir daro išvadą, kad "nuomonės nekeičia, kas jos neturi. O P. Satyra - Stravinskas matyti jų turi pagal sezoną ir reikalą".

Be abejo, kas skaitė P. Satyros "humorą" apie Dirvą, jos bendradarbį Br. Railą ir kt. galėjo nesunkiai susidaryti vaizdą autoriaus, kurio "humoras" tiek laisvuose tiek ir straipsniuose ne juoką, opasigailėjimo jausmus tesukelia.

Neveltui J. Pr. ir rašo, jog ne Draugo J. Pr.

nei Naujienų J. Pr. nereikia skverbtis į kitus laikraščius savų reikalų ginti "kaip gegutei į svetimus lizdus, kur savo kiaušinių galėtų padėti". Nagi, savo laiką pridėjo tų kiaušinių "Satyra" ir Naujienose...

HELP WANTED MALE

WANTED EXPERIENCED 1ST CLASS SQUEEZE MOLDERS

Steady work. Good starting rate. Paid group insurance & paid life insurance.

Contact F. W. LEHMAN

OHIO MALLEABLE
DIVISION OF THE DAYTON
MALLEABLE

1343 Field, Columbus, Ohio
614 — AX 1-4635

(118-127)

MEN WANTED

FOR COLD DRAWN
STEEL PLANT
STEADY WORK
GOOD WAGES AND
FRINGE BENEFITS.
PLYMOUTH STEEL
CORPORATION
5900 MILFORD
DETROIT, MICH.
313 — 899-3300

(125-132)

PLANINGAS TAUPYMAS

- Pinigų taupymui nereikia važinėti, juos galite atsiųsti paštu, nes mes apmokame visas pašto persiuntimo išlaidas.

- Metinis dividendas 4 3/4% išmokamas du kart per metus už visas taupymo sąskaitas.

PARKING LOT — ADJOINING OUR OFFICE BUILDING

MOKA GERUS DIVIDENDUS.
PRADĖK TAUPYTI SIANDIEN!

PASKOLOS

perkant namus daromos ilgiems terminams ir prieinamais nuosimčiais mėnesiniais išsimokėjimais.

DEL INFORMACIJŲ KREIPKITES

MUTUAL Federal SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 WEST CERMAK ROAD • CHICAGO, ILL. 60608

OFFICE HOURS: Monday, Tuesday, Friday 9 to 4;
Thursday 9 to 8; Saturday 9 to 1; Wednesday closed.

JOHN J. KAZANAUSKAS, President

DIRVA

The Lithuanian Newspaper

Established 1915

6907 Superior Avenue, Cleveland, Ohio 44103

Telephone: 431-6344

Second-Class Postage paid at Cleveland, Ohio.
Published every Monday, Wednesday and Friday except in case
of Holidays by American Lithuanian Press Radio Ass'n
VILTIS, Inc. (Non-profit).

Subscription per year \$11.00. Single copy 10 cents.

Editor-in-chief Jonas Čiuberkis.

Prenumerata metams \$11.00, pusei metų \$6.00. Dirva išeina;
tris kartus į savaitę, išskyrus šventes ir du kartus
liepos ir rugpjūčio mėnesiais.

Redaguoja:

Jonas Čiuberkis ir Vytautas Gedgaudas

Lietuvės moters vaidmuo

Š.m. gruodžio 3 New Yorko lietuvių mūnės pirmojo lietuvių moterų suvažiavimo 1907 m. rugsėjo 23-24 d. Kaune šešiasdešimties metų sukaktį.

Ilgai siautęs caristinis Rusijos imperializmas nepajėgė užgniaužti lietuvių tautinės sąmonės. "Vargo Mokykla" dramatiškai vaizduoja šeimos švietėjos būseną. Žiauriausios caro baudmės -- šeimų išvežimai už lietuvių į Sibiro taigas, neatšaldė sodžiaus lietuvių tautinio atsakomybės jausmo. Ji slapta prie ratelio ir toliau mokė vaiką lietuviško rašto iš rūpestingai saugojamos maldaknygės.

Tais laikais apie jokių moterų sambūrius negalėjai svajoti. Tačiau lietuvių moters visuomeniškumo idėja regima jos ryžte platinant lietuviškąją spaudą "Aušros" ir "Varpo" laikais. Lietuvei tenka mokytojos, knygnešės, kovotojos su rusiškąju imperializmu, garbė.

O vistik, vos nusijautus 1905 m. Rusijos revoliucijai, lietuvių sodietės tuoj suvažiavo Latvėnuose. Dalyvavo Šiaulių apylinkės kaimietės, reikalaujamos sau lygių teisių.

Tais laikais Kaunas buvo labai sulenkėjęs. Nebūta nei lietuviškų pamaldų. Adv. Petro Leono, Saliamono Banaicio namai buvo lietuviškos veiklos centrais. Visuomeniškoje veikloje yra daug nusipelnęs Kauno Kapitulės Prelatas Januševičius. Taip pat kun. Jerašūnas skatino sulenkėjusias lietuvių šeimas leisti vaikus į lietuvių kalbos pamokas ir maldas išmokyti lietuviškai. Saulės dr-ja irgi buvo reikšmingu lietuvių židiniu. Mokytojos Kūgelitė, J. Stanelytė, T. Kubilinskaitė uoliai reikišėsi lietuvių darbui.

1907 m. rugsėjo 23-24 d. pirmasis moterų suvažiavimas vyko sulenkėjusiame Kaune. Saujelė moterų inteligencijų ėmėsi iniciatyvos, tai -- M. Raubauskienė, Daugelytė, V. Lebkaušienė, mok. T. Kubilinskaitė, Augustinaitė. Leidimą iš gubernatoriaus padėjo išrūpinti Prelatas Januševičius. Kun. J. Tumas, kun. Dogelis ir adv. P. Leonas, taip pat daug padėjo moterims organizuoti.

Anot S. Banaitytės-Nasvytienės, suvažiavime dalyvavo labai daug kaimo moterų. Aišku, moterų tuo laiku negalėjo kelti jokių politinių Lietuvos problemų, nes caro priešrevoliucinė reakcija tebesiautė visoje Lietuvoje. Kratos ir suėmimai grėsė lietuvių veikėjams. Pirmajame savo suvažiavime lietuvių reikalavo lygių teisių, sprendė kultūrinius bei švietimo reikalus, svarstė platesnio moterų veikimo galimybes. Kilo mintis bandyti išleisti liet. moterų laikraštį. J. Žymantienė - Žemaitė savo referatą skyrė sodžiaus moterų problemoms. Milašaitė kalbėjo apie didžiausią sodžiaus negrovę -- girtavimą. Buvo paskaitų ir apie namų amatus, audimą, daržovių ir vaisių auginimą. Suvažiavimui pirmininkavo G. Petkevičaitė - Bitė.

Suvažiavimas paskatino moteris tolimesniems žygiams. Atsirado įvairių draugijų, ratelių. Lietuvių moteris, išėjusi sunkų patirties kelią, nebebuvo naujokė visuomeniniame darbe, atgavus Lietuvos Nepriklausomybę. Nepriklausomybės laikais būdama pilnateise piliete, plačiai reikišėsi Lietuvos politiniame, socialiniame ir kultūriniame veikime.

Lietuva vėl naikinama tos pačios Rusijos raudonojo imperializmo. Pavergtoje Lietuvoje lietuvių moteris neturi jokios laisvės. Joks veikimas neįmanomas. Apie pavergtos lietuvių moters vargus

MUMS RAŠO

LIUTERIO DVASINIS PALIKIMAS

Liuterio dvasinis palikimas suprantamas reformaciniu sąjūdžiu, kurio jis buvo vienas iš tėvų. Ne vien jis jį pradėjo ir tęsė. Jo įtaka dabartiniam reformaciniam sąjūdžiui aprašyta Vytauto Meškausko žurnalistiniame straipsnyje, kuris pasiskelbtas Dirvo lapkričio 8 d. Tai gera informacija. Tačiau keli teigimai reikalauja pataisos.

Kalbant apie dvasinį pasireiškimą, reikia pradėti iš jo esmės. Jis gali būti filosofinio, teologinio, ar politinio pobūdžio. Reikia skirti religiją nuo humanizmo. Pirmoji rūpinasi Dievo santykiais su žmogumi ir žmogaus gyvenimu. Ji remiasi apreiškta tiesa Šv. Rašte, Ant-rasis rūpinasi žmogumi, prileisdamas žmogaus santykį su Dievu. Jis remiasi žmogaus protu, kuris yra labai įvairus. Skirtinga yra apšvietos pasaulėžiūra, kuri nepripažįsta dvasinių būtybių, kuri negalima matyti fizinėmis akimis, matuoti fizinėmis priemonėmis ir aprašyti mokslinėmis sąvokomis. Reikia skirti religiją nuo mokslo ir religijos istoriją nuo pasaulinės istorijos. Pirmoji remiasi tikėjimu, o antroji fizinę patirtį ir ekspertizą. Negalima duoti laikotarpio etiketę dvasiniams pasireiškimams, kurie pasireiškė senovėje, praeityje ir dabartyje, nors matome juos pasireiškiant kitokiais pavaldais ir vadinant skirtingais vardais. Reikia žinoti savos srities ribas, nes nė vienas žmogus nėra viską žinąs sudėtingame pasaulyje. Tāt pabrėžiu, kad būčiau supras tas savo ribotame galvoje, kuriuo stengiusi objektyviai neplatinti diletantizmo, nors subjektyviai nevisada įstengiu. Tačiau žurnalistinis darbas reikalauja pateisinimo, kadangi kartais turi būti atliktas nespecialisto, kuris priverstas rašyti dienos temomis paskubomis ir dažnai be pirmiausių šaltinių. Turime būti žurnalistams dėkingi, kad jie iškelia dienos problemas.

V. Meškauskas aname straipsnyje pritaria kitų tvirtinimui, kad nauja reformacija yra reikalinga katalikams ir protestantams. Abejoju, ar toks pasakymas yra teisingas. Liuterio reformacija siekė atnaujinti apreiškus santykius Dievo su žmogumi, pagilinant žmogaus religinį gyvenimą. Jis pabrėžė tautai pirmą savo 95 tezių, kurios buvo nukreiptos prieš anų dienų

religinį paviršutiniumą atlaidų pardavinėjimu. Jis ten sakė, kad jeigu Kristus reikalauja atgailos, tai reiškia, kad visasmų gyvenimas turi būti ištisa atgaila. Šis reformacinis obalsis Šv. Rašto aiškinimo pavidalu buvo senas, bet naujas, tačiau ano laiko praktikoj netaikomas. Vėliau Liuteris siejo, kad esminis reformacijos uždavinys liko neįgyvendintas krikščionybėje ne vien katalikuose, bet ir protestantuose. Ši seną atgimimo obalsį reikia įgyvendinti. Tam reikia nuolatinio reformacijos pasireišimo žmogaus širdyje. Tam nereikia naujos reformacijos šūkio, Reformacija aname straipsnyje aiškinama kaip religijos sumoderninimas, prisitaikant prie naujų laikų reikalavimų. Tačiau, kalbant apie žiaus Jono XXIII simbolinio Vatikano rūmų lango atidarymo žes to ir jo reikšmingų žodžių prasme, mums reikia sveiko religinio oro sudarkyto pasaulio atmosferoje. Nepakanka ir nereikia naujo bandymo, kuriu daru jis ir eity. Toki religinį atnaujinimą reikia laikyti visuotiniu, bet ne vien tik specifiskai Wittenbergo, Ženevos, ar Romos pobūdžio. Tais visuotinum samprotavimais negalima sutikti su žurnalistiniu reformacijos aprašymu, kuri matome Liet. Encikl. t. XXV, p. 56. Citatos Dirvos straipsnyje rodo, kad pagaliau ir katalikuose prigyja reformacijos reikalingumo mintis, reikalaujanti rimčiau skaitytis su esminiais krikščioniško tikėjimo ir gyvenimo reikavimais, kuriems nepakanka išorinių formų. Daugelis katalikų dvasiškų ir pasauliečių dabar drąsiai reikalauja atnaujinti religinį gyvenimą, bet ne vien prisitaikyti prie modernių laikų. Todėl religinė reformacija neturėtų būti painiojama su modernizmu ir liberalizmu, kapitalizmu ir socializmu ar suemancipacija, kurie glūdi visai kitose plėtmėse.

Negalima sutikti su samprotavimu, kad Liuteris buvęs ne labai aukštą išsilavinimo. Kaip pasakys Liet. Encikl. t. XVI, p. 367, jis baigė humanitarinius mokslus, įgijo jį bakalareato ir magistro laipsnius, studijavo teisę ir baigė teologiją, įgijo teologijos mokslo daktaro laipsnį ir buvo Šv. Rašto profesorius universitete. Nedaugelis kitų asmenų buvo savo srityje aukštesnio išsilavinimo, kurio negalima matuoti vien matema-

tiniais gabumais. Jis rašė ir kalbėjo religinės kovos dienos temomis ir dažnai formulavo savo pareiškimus ne labai logiškų būdu. Tuo reikalu katalikų moralinės teologijos profesorius Steinhuechel Vokietijoje dar prieš antrą pasaulinį karą rašė, kad Liuteris gali būti sukritikuotas logikos taisyklėmis, bet visvien jo teigimai daro pasiliekantį įspūdį žmogaus širdy. Logiskai stipriausias Liuterio veiklas buvo jo diskusija su humanistu Erazmu Rotardamiečiu žmogaus valios laisvės klausimu. Šis veiklas paskelbtas lotynų kalba ir dabar išleistas anglų vertime. Jis yra vienas iš Liuterio raštų 95 tomų, kurie dabar baigiami skelbti anglų kalba 56 tomuose.

Dirvos straipsnyje pasakys, kad Liuterio reformacija pradėjo naujuosius laikus, bet jis pats likęs viduramžių žmogus, nes tikėjęs į vėlnią. Tačiau Šv. Rašto mokslas apie gėrio ir blogio pradus ir jų simbolinį suasmeninimą Dievo ir vėlnio sąvokomis yra kilęs iš pranašų ir apaštalių laikų. Daugelis dar ir dabar tiki į šių dvasinių galbių buvimą. Mes jų dėl tokio jų tikėjimo nevadiname viduramžių žmonėmis. Lygiai taip pat mes jų negalime vadinti netikinčiais į Dievą, kaip vienas mūsų žurnalistas savo laiku pavadino Vydūną dėl to, kad jis tikėjęs į vėlnio buvimą. Krikšto formulė iš trečio šimtmėsio šalia tikėjimo į Dievą reikalauja išsižadėti vėlnio: "Aš išsižadavau vėlnio ir visų jo darbų" Tas pažadas krikščijamo kūdikiu vietoje sudaro dabartinę krikščioniško krikšto formulę. Tuo pagrindu yra krikščyti visi katalikai, ortodoksai, ir evangelikai. Daugelis tikinčiųjų Rusijoje galvoja apie blogį komunizme alegoriškai reiškia vėlnio sąvoka, kai jie krikšto formulę duoda pažadą už krikščijamą vaiką. Ar šis pažadas dėl blogio išsižadėjimo alegorine vėlnio sąvoka, duotas mūsų krikšte už mus, yra mums tik tuščias formulizmas, dėl kurio galėtume šypsotis kaip iš atgyvenusios senienos, ar gal esminis mūsų krikščioniško tikėjimo ir gyvenimo dalykas?

Martynas Kavolis

GALEJO BŪTI IR KITAIP

Man patinka B. Railos Akimirkos, nors ir ne visiems jo mirksėjimams pritariu. Gėriuosi jo "nerimtu" rašymu, nors už tai jis būna ir puolamas. Visai sutinku su J. Jakštau, vadinančiu jį prašmatnaus žodžio meistrė (Dirvos 119 nr.)

Nors kartais man ima rodytis, kad kai kurios Akimirkos yra gerokai perilgos, bet vis tiek negaliu jų peikti jau vien dėl to, kad jos nėra nuobodžios. Akimirka, už kurios netyčia užkliuvau, nėra ilga (Dirvos 119 nr. -- "Nors persiplėšk"). Užkliuvau už tos vietos, kur kalbama apie Chaimą Lemcheną, Lietuvoje pasirodžiusios Gramatikos leidyklos redaktorių.

B. Raila jau kiek anksčiau apie Lemcheną (kaip liet. gramatikos redaktorių) buvo užsiminęs ir šiek tiek sarkastiškai jį užkabinęs. Gi J. Jakštas jį užstoja (skyrliuje "Mums rašo", 119 nr.). Jau prieš 43 metus Lemchenas (jo pavardė J. Jakšto straipsny "sulietuvinta", "e" rašoma su tašku) profesorius J. Jablonskio buvęs įvertintas kaip "prašmatnus lietuvių kalbos mokovas", nors ir žydas. B. Raila dėl to nesiginčija: jis ir pats girdėjęs Lemcheną gerai mokėjus lietuviškai. Sakosi nesąs jam reiškes "paniekinimų", nuo kurių J. Jakštas jį ginąs, tik: "su humoru pastebėjau, kad lietuvių kalbos garsai vis dėlto, kaip natūralu, labiau turėtų būti savi lietuvių filologo, o ne žydo ar ruso ausiai".

Pacituotoji pastaba manyje pažadino tokią mintį: taip turėtų būti, bet galėtų būti ir kitaip. Su Chaimu Lemchenu man teko dirbti vokiečių okupacijos metu valstybinėje leidykloje, Kaune. Tame kambaryje jis tik vienas buvo žydas tarp mūsų kelių lietuvių -- leidyklos redaktorių bei korektorių. Geltona Dovydo žvaigždė, kuria jis buvo atžymėtas, mums netrukė gražiai su juo sugyventi. Mėgo jį ir kiti leidyklos tarnautojai. Lietuvių kalbos gramatiką ir žodyną jis žinojo geriau už dau-

gelį lietuvių, neišskiriant nė manęs, ir gal nebologiau už kitus filologus.

1944 metais mūsų leidykla užsimojo išleisti "Jorininko Sindbado keliones". Įstaigos popieruose aš pasirašiau kaip tos knygos vertėjas, nors knygos rankraščius visai nebuvau skaitęs (žinojau tik tiek, kad jie gerai paruosti). Pačioje knygoje vertėjo vardas nebuvo minimas. Kai kurie mano bendradarbiai (net spaudoje) mane laikė tikroju knygos vertėju. Nenorėjau meluoti, bet ir tiesos negalėjau sakyti. Tik-rasis vertėjas (dabar tai nebėra paslaptis) buvo Chaimas Lemchenas, tuo metu neturėjęs teisės jokių savo vertimų leidyklai siūlyti.

Ar lietuvių kalbos garsai Lemchenui tada buvo labiau savi, negu lietuviui filologui, negalėčiau pasakyti. Galėjo ir nebūti, bet nebūtinai turėjo būti ir mažiau savi.

Šį savo laišką (ne poleminių, tik šiaip sau proginį) baigiu vienu mažu, bet vis man iš galvos neišsineančiu prisiminimu.

Tame kambary, kuriame dirbo ir Lemchenas, kartą mane aplankė mano studijų draugas, ne kalbininkas ir ne literatas, labiau linkęs į muziką, geras dainininkas. Jis turėjo progos pasikalbėti ir su Lemchenu. Vėliau Lemchenas man aiškino, kad dar nesąs sutikęs kito tokio lietuvių taip gražiai ir tiksliai tariančio lietuviškus žodžius, kaip šis mano draugas.

-- Bet jis ne lietuvis. Jis latvis, -- jam atsakiau.

Leonardas Žitkevičius

PATIKSLINIMAS

M. Valiukėnas savo straipsnyje "Lietuvos istorijos rašymas jau įpusėjo" (Dirva Nr. 122) tarp kita ko sako: "...L. Šmulskštys pervertė storąją bylą susirašinėjimo su Lituanistikos Instituto Pirmininku Prof. P. Joniku, šio instituto istorikų sekcijos tuometiniu pirmininku Prof. A. Šapoka ir kt. Nei viena šių institucijų nesiėmė pareigos tokią istoriją išleisti, o ir ją parašyti nesutiko nei vienas istorikų".

Ši citata, kiek ji liečia Lituanistikos Institutą, galėtų skaitytis sudaryti įspūdį, kad L. Šmulskštis siūlymą institutui paruošti Lietuvos (apskritai, jos nepriklausomybinio laikotarpio) istoriją sprendė ne tik anuometinis Lietuvos Istorijos skyrius, kurio kompetencija buvo tai daryti, bet dar ir anuometinis instituto prezidentas (kaip jis vadinamas instituto statuto). Iš tikrųjų, prezidentas L. Šmulskštis tik pranešė kalbamojo skyriaus nusistatymą.

P. Jonikas

ATITAISSYMAS

Straipsnyje "Lietuviškos vysi-kupijos" (Dirva Nr. 124) buvo praleista viena eilutė, nuo pabaigos trečiojo skirsnio antrasis sakiny turėjo būti: "Bet ir iš savųjų Amerikos Revoliucijos metu, trečioji gyventojų dalis atvirai rėmė anglų pusę". Ir baigiant: "Jaunimas savo pirmąjį žygį planavo 1968 metų Vasario šešiolikta". (kž)

HELP WANTED MALE

WANTED AT ONCE
1ST CLASS SKILLED
VERTICAL
TURNING
MILL
OPERATORS
EXPERIENCED
WORK ON 20 FOOT MACHINE.
NIGHT SHIFT-LONG PROGRAM.
For Interview call:
313 - 923-8088
An Equal Opportunity Employer
(124-130)

WELDERS
WELDER
TRAINEES
Free instruction. We employ you in other capacity until qualified.
Fully paid vacation. Blue Cross and Blue Shield, 9 paid holidays, pension plan.
Apply daily 8 to 5
PARAGON
BRIDGE & STEEL
4400 Grand River, Novi, Mich.
An Equal Opportunity Employer
(125-134)

Viešėdami Chicagoje aplankykite MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĘ — PARAMA

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. JANUSAITIS ir J. MAZEIKA

Čia rasite didžiausią pasirinkimą vietinių ir importuotų likerų ir kitokių gėrimų, gi delikatesų skyrius stebina savo įvairumu.

K a i n o s ž e m o s — Pasirinkimas didelis.

APSILANKĘ — ĮSITIKINSITE.

AKIMIRKOS

BRONYS RAILA

PASIKARTOSIANTI
SENOVĖ?

Kai šiandien kam nors iš mūsų tenka rašyti ar kalbėti visuomenei, kurios amžiaus vidurkis dažniausia sukasi apie penkiasdešimt ir daugiau, apie žmogų, kuris palengva įkopė į savo gyvenimo aštuntojo dešimtmečio antrąją pusę, apie įvykius, kurie klostėsi irgi beveik prieš penkiasdešimt metų, — tai jūs teisingai galėtumėt tvirtinti, kad daugumas mūsų, matyt, gyvename senovės ir praeitimi, kuri niekados nebe-gris, o jaunesniems yra nereikšminga ir neįdomi, nes nežinoma.

Sutiksiu be ginčo, kad tai yra savotiškas ir bū-tų pusėtinai liūdnas "lai-ko ženklas". Vienaskiek jaunesnis iškylus Ame-rikos lietuvių literatas man pernai taip ir rašė (deja, uždrausdamas ci-tuoti ir viešai minėti jo pavardę), kad tas ne-įprastai dažnas įvairių senų gimtadienių ir viso-kių sukaktuvių minėjimas, į kurį dabar nu-krypsta mūsų mintys ir jausmai, rodąs, kad mes daugiausia tik atryjame ir gromuluojame žilą praeitį, kai tuo tarpu čia pat už durų verda nau-jas, triukšmingas gyvenimas, o išnagrinėjimų ir sprendimų laukia šimtai aktualių ir degančių proble- mų.

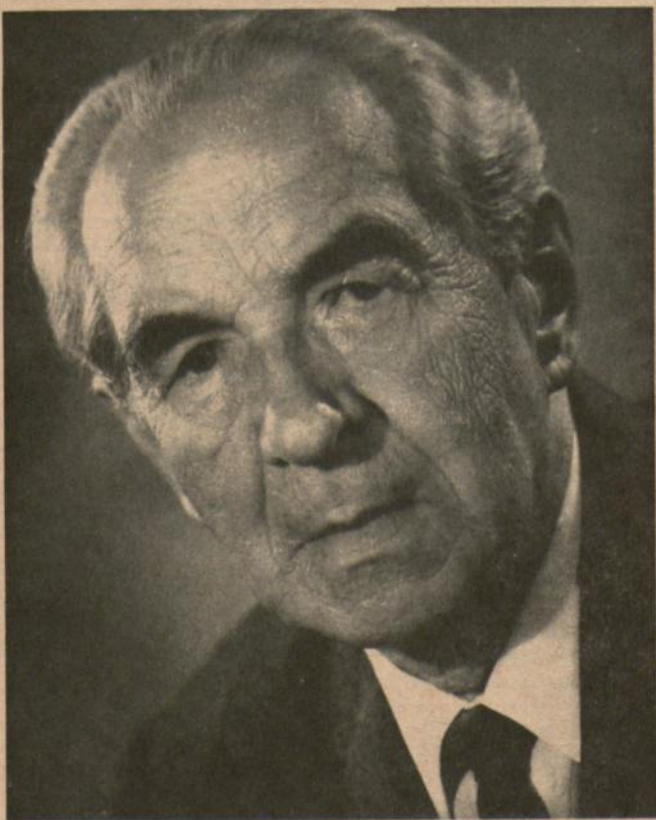
Teisybė! Nagrinėkit ir spręskit, — kas gi kliu- do? Pats geriausias lai- kas... Ne rytoj, bet da- bar, tuoj. Nes kas yra šiandien, tas rytoj irgi bus senovė, tik atsimi- nimai.

Teisybė ir tai, kad mi- nėjimų lankytojų ir laik- raščių skaitytojų am- žiaus vidurkis dažniau- sia tikrai sukasi apie 50. Ir kad vis kalbame ir ypač ateinančiais metais dar daugiau kalbėsime apie įvykius, buvusius prieš 50 metų, kad kny-

goje aprašyti nuotyčiai narpliojosi irgi prieš 50 metų ir kad tam tikrus anų laikų išgyvenimus ap- rašė žmogus, įkopęs į aštuntąjį dešimtmetį.

Ir vis dėlto čia yra keis- ta išimtis iš taisyklės. Ne tik ne laidojimas ir smėliu užbarstymas, bet kaip tik gimimas ir krikš-

tikrovės atitrūkimo ar aktualumo mastais. Ta- čiau tokie rūšiavimai ir charakteristikos gana sunkios, abejotino tiks- lumo ir taip pat labai greit pasenstančios. Kas šiandien kam atrodo la- bai aktualu ir įdomu, kaip mados dalykas, tas po dešimtmečio ar net

Rašytojas Juozas Balčiūnas-Švaistas, kurio naujos knygos "Dan- gus Debesyse" pristatymas įvyko spalio 28 d. Los Angeles Lietuvių Tautinių Namų salėje. L. Kanto nuotrauka

tynos būsimų skaitytojų dėmesiui. Ne tik ne se- natvė, bet dar ir ne jau- nystė. Nes tai yra kūdi- kystė, pirmieji naujagi- mio mėnesiai vystykluo- se. Tai krikštas dar tik šiais metais išėjusios knygos apie "Dangų de- besyse". Kas gali būti labiau jauno ir naujo, kaip lopšyje besiskardė- nanti gyvybė, prieš kurią išsitiesia gyvenimas su visom nuostabiom ir "de- gančiom problemom"?

Literatūrą ir apamai rašto bei meno kūrybą, ži- noma, galima matuoti ir aptarti senatvės ar jaunystės, nuo gyvenimo

penkmečio dažnai virsta nereikšminga ir nie- kam nebesvarbia atgy- vena ar tik šiaip sau kvai- liojimi.

Kultūros kūryba yra ilgai trunkantis proce- sas. Tik dešimtmečiai ir dar dažniau šimtme- čiai atseikėja tikrųjų ve- tybių kokybę ir gradaci- jas, — tai, kas dulkėmis dingsta ir kas brang- akmenimis išlieka. Li- teratūrinė knyga gali bū- ti vertinga ir aktuali, net jei jos tema liestų laikus prieš 50, prieš 500 ar net prieš 5000 metų. Vertės ir aktualu- mo kriterijus nėra tik

mušimas į orkestro ba- rabanėlį dabar, šian- dien, su minia žygiuo- jant gatvinėje manifes- taciijoje, užsiauginant ap- šepusią barzdą ar ryš- kiom spalvomis užsipai- sant savo pasturgalėlių.

Kiek ilgai išgyvens ir kokią vietą užims mūsų rašto kūryboje Juozo Švaisto vėliausias kūdi- kis, vardu "Dangus de- besyse", aš nežinau ir turbūt niekas iš mūsų dar negalėtų žinoti. Visa, kas tuo tarpu gali- ma tikrai pasakyti, yra tai, kad ši knyga pride- da dar vieną įnašą į at- siminimų literatūrą apie Lietuvos nepriklausomy- bės atstatymo pirmųjų metų žingsnius, — sva- jo- nėje tokius žydrius, kaip dangus, o tikrovėje taip sujauktus, tamsius ir rūsčius, kaip grėsmingi audros debesys.

Švaisto veikalas nuoki- tų ligšiol pasirodžiusių skirtingas tuo, kad tai nėra kario, generolo, mi- nistro ar politikos vei- kėjo atsiminimai, bet ra- šytojo, literato žvilgs- niu ir stiliumi daugiau mažiau savo autobiogra- fijos plotmėje atpiešti 1918-1919 metų rytų Lie- tuvos vaizdai, kuomet karui baigiantis lietuviai ten vadavosi iš svetimų okupacijų ir gaivalingai stiepėsi į laisvę. Jis juos teisingai ir vadina ne at- siminimais, bet išgy- venimais.

Šiandien daugelis anuos laikus įpratome vaizduotis romantiškai: — ot, pakilo tik mūras tūks- tančiai karių savanorių, ir nepriklausomybė tapo atkovota! Iš tikrųjų, tai buvo ne tik šviesūs ir linksmi, bet dar dažniau žiaurūs ir klaikūs lai- kai, kupini tragedijų, dra- mų ir komedijų, šventų tiesų ir šiurkščių netei- sybių, grožio ir biau- rimo, narsybės ir mize- rijos, kilnaus pasiauko- jimo ir neapgailėtų ne- tėsėjimų.

Savo paties išgyveni- mų ir nuotykių panora- moje aprėpti visas šias skirtybes ir priešin- gias, pateikti sintetišką to meto žmonių paveik- lą, koks jis buvo ir kaip keitėsi, lygiu bešališku- mu išskelti atskiras

žmogaus idealizmo ir taurumo žiežirbas, kaip ir neužmerkti akių, kas tuo metu buvo tamsu, kvaila ir niekšinga, — tarp kitko, yra vienas iš sąžiningo ir subrendusio rašytojo uždavinių.

Tai bylojimas apie žmogaus ir gyvenimo tie- są ir žmogiškąjį likimą, koks jis bebūtų. Man at- rodo, kad Švaistui šis už- simojimas daugiau ma- žiau pavyko atsiekti. Jo veikalas — tai lyg fil- mas, mozaikiškai sudė- liotas iš gausybės pavie- nių nuotykių ir atskirų, bet susijungiančių bend- roje tėkmėje epizodų, ir didele dalimi paryškina- mas beveik savarankių noveliškųjų, tų bele- tristinių priemonių pa- galba gal net giliau ir neabejotinai gyviau su- gaunant ano laikotarpio tiesą ir dvasią.

Ir dar labai kažin, ar tie pusantrų metų, ku- riuos Švaistas aprašė, yra tik istoriniai atsimi- nimai ir jo buvę žuvę iš- gyvenimai?

Kai Lietuvai vėl ateis metas nusimesti sveti-

mų okupantų, parazitų ir plėšikų jungą, bijau, kad panašūs nuotyčiai kaip ir dar kaip, pasikartos! Palyginus su tuo, kas iš tikrųjų dėsiai vis labiau sužvėrėjančiame pasa- lyje, Švaisto atpiešti 1918-1919 metų vaizdai atrodys buvę gal tik švel- ni idilija...

Tad "dangaus debesy- se" tema lyg ir būtų dar tebetrunkanti aktualija. Ji gi nerodo senėjimo ženklų. Priešingai! Mūsų tautoje ir mūsų žemėje ir aplinkui daug kas kar- tojosi su stiprėjančia ka- dencija. 1940-41 m. lai- kotarpyje buvo daugiau nei 18 tokių mėnesių... 1944-50 metais ne tik aukštaisiai rokiškėnai, bet ir dzukai, ir suval- kiečiai, ir žemaičiai vėl rungėsi už lietuvišką sau- lę, bolševizmo debesų juodai užstotą...

Ateitis bus vargu ra- mesnė, kai po bombų sim- fonijos lietuviai ir kiti pabaltiečiai, lenkai, gu- dai ir ukrainiečiai vėl stiepsis laisvės tikrųjų nepriklausomybių atkur- ti.

NAUJOS, IDOMIOS KNYGOS!!!
UŽSISAKYKITE PER DIRVĄ!!!

V. Šliogeris — A. SMETONA — ŽMOGUS IR VALSTYBININKAS	\$2.00
O. J. C. Norem — TIMELESS LITHUANIA	\$4.00
B. Armonienė — PALIK AŠARAS MASKVOJE	\$3.00
St. Yla — MODERNI MERGAITĖ	\$4.00
K. Donelaitis — METAI (THE SEASONS) minkštais viršeliais	\$3.00
kietais viršeliais	\$4.00
Gr. Šimukonienė — SU DAINA — Lietuviškų dainų rinkinys	\$2.00
J. Budrys — KONTRŽVALGYBA LIETUVOJ	\$2.50
J. Švaistas — DANGUS DEBESYSE	\$2.50
Pr. Alšėnas — MARTYNAS JANKUS minkštais viršeliais	\$3.00
kietais viršeliais	\$4.00
R. Skipitis — NEPRIKLAUSOMA LIETUVA	\$7.00
Vytė Nemunėlis — MEŠKIUKAS RUDNOSIUKAS	\$3.00
Red. K. Barėnas — TREČIOJI PRADALGĖ LITERATŪROS METRAŠTIS — minkštais viršeliais	\$3.15
kietais viršeliais	\$3.75

Visa eilė kitų poezijos, beletristikos ir prisiminimų knygų.

Teiraukitės Dirvoje Jums reikalingų knygų ir plokš- telių reikalui.

Užsakant knygas, prie kainos prašome prijungti 25 c. pašto išlaidoms.

Rašykite:

DIRVA,
6907 Superior Avenue,
Cleveland, Ohio 44103

MOTIEJAUS GOBŠIO
TURTAS

ANTANAS GAILIUŠIS

(4)

Mirus Gobšiui, niekas jo negailėjo. Iš pradžių nebuvo kas palaidojimu rūpinasi. Kelias dienas išgulėjo ligoninės lavoninėje, kolei policija surado jo sesers sūnų, kuris nu- pirkto karstą, pasamdė žmones iškasti duobę. Į amžino poilsio vietą jį palydėjo saujelė žmonių: sūnėnas, svainis, pora bendradarbių iš banko ir kelios senos, gailestingos moterėlės. Retas jį geresniu žodžiu prisiminė, kiti net smerkė.

— Tas žmogus mokėjo taupyti pinigus. Daug turto paliko.

— Kas iš to? Jis nemokėjo gyventi, turtu naudotis, neturėjo iš jo jokios naudos.

Gobšys negalvojo apie greitą mirtį. Gyvenimas išrodė dar tik prasideda, o mirtis taip toli, kad peranksti ja rū- pintis. Lengva jo mirtis, mirė staiga, nė sąžinė nespėjo padaryti priekaištų, kad nieko daugiau nemylėjo, tik turtą.

Jis nepaliko testamentu. Visas turtas paveldėjimo keliu teko artimiausiam įpėdiniui Gobšio sesers sūnui Feliksui Volungėi, jaunam trisdešimt dviejų metų sūnėnui. Jo motina, Gobšio sesuo, mirė anksčiau už broį. Felikso Volungės tėvas, pradžios mokyklos mokytojas, buvo jau išėjęs į pensiją. Feliksas gyveno nevedęs, atskirai nuo tėvo.

Gobšys paliko nemažą turtą: jokiom skolom neap- sunkintą dvidešimt penkių butų mūrinį pastatą ir didelę sumą pinigų. Išmokėjęs skolą, jis vėl taupė ir prieš mirtį turėjo tiek sutaupęs, jog ieškojo pirkti antro panašaus

mūro. Tik mirtis neleido jam tą sumanymą įvykdyti.

★

Feliksas Volungė iš mažų dienų turėjo palinkimą prie scenos meno. Jis džiaugėsi, kada motina jį vedėsi į teatrą. Labiausiai jam patiko baletas. Kai kaimynų duk- relė Rita pradėjo lankyti baletu studiją ir pasakė Felik- sui būsianti balerina, šoksianti scenoje, jis irgi užsimanė mokytis šokti. Parėjęs namo, tarė motinai.

— Mamyte, aš noriu būti "balerina".

Išgirdusi tokį sūnaus norą, motina nustebo.

— Kaip tau atėjo tokia mintis, Faliuk?

— Rita sakė bus balerina, šoks teatre. Tai ir aš noriu.

Motinai patiko sūnaus noras. Ji nenorėjo apsilieisti savo kaimynei, pasakė tai tėvui. Tėvas nė girdėti nenorėjo apie tokią sūnaus ateitį.

— Tik juoktis reikia iš tavo sumanymo. Yra geres- nių mokslų, negu baletas.

— Jei kaimynų Rita gali lankyti studiją, tai ir mūsų Faliukas gali.

— Kai pradės mokytis šokti, tada vaikui neberūpės mokslas mokykloje.

— Į baletu studiją eis vakarais, atliekamu laiku. Pri- žiūrėsime, kad mokykloje neapsileistų. Be to, jei vaikui nesiseks, nebeisime. Vistiek bus naudos, nors grakštumo pramoks.

Motina nenusileido, dažnai kalbėjo vyrui apie Faliu- ko norą būti "balerina". Nusibodus tėvui klausyti žmo- nos kalbų apie baletą, pagaliau, jis sutiko.

— Jei taip labai nori, tegu pabando. Aš žinau, bus laiko ir pinigų be reikalo eikvojimas.

Faliukas buvo gabus vaikas. Mokytojai jį vertino. Baletu studijoje jam sekėsi, pasivijo ir pralenkė net anks- čiau už jį pradėjusius mokytis. Jei kada reikėjo mažo statisto teatro scenoje, studijos vedėjas visada skyrė Faliuką. Studijoje jis ištvėrė iki galo. Ją baigus, tuoj pri- ėmė jį į teatrą nuolatinį šokėju. Pradžioje šoko nedide-

les partijas, visada gerai pasirodė. Lankė repeticijas, daug dirbo, kiekvienam pasirodymui uoliai ruošėsi. Teatro va- dovybė jį vertino, laikė gabiu šokio menininku, davė pro- gos jo talentui pasireikšti, skirdama didesnes ir svarbes- nes partijas. Jis šoko su įsijautimu, įdėdamas į šokį visą savo sugebėjimą ir sielą. Teatro lankytojams jaunas šo- kėjas patiko, negailėjo jam plovimų. Po kelių metų jo vardas tapo plačiai žinomas ir su pagarba minimas, šoko svarbiausias partijas su geriausiom šokėjom.

Paveldėjęs dėdės turtą, Feliksas Volungė pasidarė turtingas žmogus. Iš pradžių buvo abejingas palikimui. Jis niekad nesizavėjo turtais. Jo vienintelis troškimas — pasidaryti garsiu šokėju. Pasisekimas scenoje kėlė jam daugiau džiaugsmo negu Gobšiui naujai sutaupytas tūks- tantis.

Po dėdės mirties į ramų Volungės gyvenimą netikė- tai įsimaišė naujas veiksnys — turtas, kuris sugriovė jo dvasinę pusiausvyrą ir išvedė jį iš įprasto gyvenimo ke- lio. Visi jo ateities planai susvyravo. Laikui bėgant, vis daugiau pasidavė turto įtakon ir labiau jį pamilo. Dėdės paliktas turtas užtikrino be rūpesčių gyvenimą, jo ateitį aprūpino.

Kai sužinojo apie dėdės mirtį Volungės pažįstami, visi reikšė užuojautą, klausinėjo nuo kokios ligos mirė, ar ilgai sirgo. Mažai jiems Volungė galėjo atsakyti: Gobšys giminių rengė, net jų bijojo, tartum, nujausdamas, kad jie sudoros jo turtą. Kai kurie, reikšdami užuojautą, tei- ravosi ir apie palikimo keliu jam tekusį turtą. Vėliau užuojautos išnyko. Pažįstami dėdės mirtį užmiršo, tik neužmiršo Volungei tekusio turto. Jie dažnai tą priminė ir. žinoma, norėjo būti pavaišinami. Volungė nenorėjo pasirodyti šykštuoliu, visada juos pakvietė vaišėms. Kar- tais tos vaišės tęsėsi per visą naktį. Po nemiegotų naktų darbas teatre nesisekė. Pradėjo apleidinėti repeticijas. Pora kartų į teatrą atėjo girtas.

(Bus daugiau)

EXPO 67 PASIBAIGĖ

Expo 67 Montrealyje, Kanadoje, užsitęsusi 185 dienas ir sutraukusi rekordinį lankytojų skaičių -- 50,306.648, pasibaigė. Užgeso žiburiai, sustojo dundėjė virš šv. Lauryno upės ir per salas parodos traukiniai, nutilo varpų muzika, skambėjusi iš istorinio raudonojo bokšto šv. Eleonos saloje, sekmdienį, spalio 29 d., 2 val. po pietų užsidarė parodos vartai lankytojams. Expo '67 tapo istoriniu įvykiu ir nuėjo į praeitį.

Žinovai, lankę panašias parodas kituose pasaulio kraštuose, laiko, kad Montrealio paroda, tiek savo techniniu įrengimu, tiek bendrai pralenkė visas iki tol matytas parodas. Kai kurios panašios parodos buvo ruošiamos kuo patogiausiam šiuo atveju terene, Montrealis pasirinko iš visų pasaulio vandens apsuptas salas ir jas pritaikė parodos reikalams, praveddamas kanalus, iškasdamas baseinus, įrengdamas fontanus, nutiesdamas alėjas, įruošdamas gėlynus, tuo padarydamas parodą kažkaip skaitesnę, patrauklesnę, elegantiškesnę. Kai vidurvasarį mieste reikdavo šusti kaitroje, dūmuose ir dulkėse, parodos pakraščiuose, prie upės ir kanalų dvelkė malonus ir vėsus vėjelis. Kas dar daugiau prisidėjo prie parodos įrengimų įvertinimo, tai supilta visai nauja Notre Dame sala upės pietiniame pakraštyje, sutalpindama daugumą paviljonų. Nors parodos, trukusios pusę metų, oficialus uždarymo laikas jau iš anksto buvo paskirtas spalio 27 d., bet paskum apsižiūrėta, kad verta ją kiek pratęsti savaitgaliui, todėl buvo pratęsta dviem dienom ir jos tikrasis uždarymas įvyko sekmdienį, spalio 29 d. Tą dieną lankytojų buvo jau nedaug, nes iš anksto buvo paskelbta, kad po 2 val. į parodą jau niekas nebus įleidžiamas, nors patys paviljonai ir visi įrengimai dar veikė iki 3:30 val. popietį.

Parodą uždaryti atvyko Kanados generalinis gubernatorius gen. Roland Kichener, Kanados ministras pirmininkas Lester B. Pearson, Montrealio miesto burmistras Jean Drapeau, parodos generalinis komisierius Pierre Dupuy ir kiti aukšti parei-

A. BERNOTAS

gūnai. Gubernatorius Kichener priėmė kariuomenės parodą ir 12:05 val. pasakė uždaramąją kalbą, išgirdamas Montrealio miesto burmistrą Drapeau, kurio pastangomis ir nepailstamu triūsu buvo suruošta ta didinga paroda. Pats Drapeau savo kalbą baigė šūkiu: "EXPO 67 pasibaigė. Tegyvuoja Žmogus ir jo Pasaulis!". Po to buvo užgesinta simbolinė parodos ugnis, liepsnų jusi Tautų Aikštėje nuo pat parodos atidarymo š. m. balandžio 28 d.

Sekmdienio vidurdienį virš parodos aikštės geriausia Kanados aviacijos eskadrilė turėjo savo 45 minutes užtrukusį pasirodymą, kuris publiką jaudino iki ašarų. Tai ta pati akrobatinė eskadrilė, kuri dalyvavo ir parodą atidarant. Po pasirodymo eskadrilė išvyko į Ameriką, kur turės įvairiuose miestuose savo pasirodymus. 3:30 val. iš Le Havre priemiesčio parodos dalies subaubė 67 patrankų šūviai, reikšdami oficialų parodos pasibaigimą, bei dangų raižė nesuskaitomos fejerverkų raketos.

Paroda, kaip sakytą, sumušė visus iki šiol buvusius lankytojų rekordus, pralenkdama 50 milijonų lankytojų. Tiesa, Paryžiaus 1900 m. Pasaulinė Paroda turėjo 51 milijonų lankytojų (tiek pat ir New Yorko paroda prieš porą metų), tačiau jos truko ilgesnį laiką. 50-milijoninė parodos lankytoja buvo tūla Marthe Racine iš Repentigny, netoli Montrealio, kuri į parodą atvyko šeštadienį, spalio 29 d., su savo šeima. Tolankytojo jau laukė susirinkusi minia reporterių ir TV fotografų. Ji buvo pasveikinta atitinkamos komisijos ir apdovanota Japonijos paviljono direktorius ją pakvietė 1970 metais apsilankyti į EXPO 70 Osakos mieste, Japonijoje. Ji gaus nemokamą kelionę lėktuvu į Japoniją ir išlaikymą veltui per 14 dienų.

Nors paroda buvo nepaprastai gausiai lankoma ir sunesė daugybę pinigų, tačiau padarys ir nuostolių. Apskaičiuota, kad bus gauta apie 250 milijonų deficito. Tai padarė daugiausia labai brangūs įrengimai, personalo išlaikymas ir apsauga. Tačiau, kaip pranešama, Kanada tą trūkumą pakels su pasididžiavimu, nes pasauliui įrodė, kad ji nėra ant raielė valstybė, jei gali tokią liuksusinę parodą įruošti.

Labai daug parodos lankymui pakenkė Montrealyje vykęs ir rugsėjo pabaigoje prasidėjęs, 4 savaites užtrukęs, susisiekimo streikas, kada nevažiavo jokie autobusai ir sustojo Metro. Parodos lankytojai, atvykę autobusais ar traukiniais iš kitur, turėjo daug bėdos parodą pasiekti. Tiesa, Montrealyje yra daugybė taksijų, bet ir jie visi buvo taip užimti, kad publikai gatvių kampuose kartais tek-

Los Angeles lietuviai skautai lapkričio 5 d. pradėjo Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 50-tuosius metus iškilminga sueiga. Nuotraukoj skautės ir paukštytės prie improvizuoto laužo.

L. Kanto nuotrauka

RAPOLO SKIPIČIO 'Nepriklausoma Lietuva'

Jonas Našliūnas

Šiomis dienomis Chicagoje pasirodė antra Rapolo Skipičio atsiminimų knyga "Nepriklausoma Lietuva" -- 476 psl. R. Skipitis, žinomas Kau-

davo išlaukti po kelias valandas, kol sulaukdavo neužimtą taksį. Tas daugelį lankytojų tikrai atbaidė.

Tačiau paskutinėmis dienomis publika atsidėjo lankydamą taip gausiai, kad buvo sumušti visi dienos lankymo rekordai.

Prieš parodos uždarymą Montrealio miesto burmistras Jean Drapeau buvo sušaukęs spaudos konferenciją, kurios metu paskelbė, kad sudaryta tam tikra komisija nutarė EXPO 67 uždaryti nustatytu laiku, bet pati paroda ir jos įrengimai nebus sunaikinti, ir veiks ateityje kaip "nuolatinė" paprasta paroda. Tiesa, dabar jos vartai bus uždaryti, bet visi įrengimai apsaugoti ir nesunaikinti ir, pagal turimą planą, kasmet bus atidaroma nuo gegužės iki spalio mėn. Šitą naštą sutiko užsidėti pats Montrealio miestas, nors laikas bijo, kad tai galės būti labai brangiai kainuojanti prabanga. Manoma, kad tokia nuolatinė paroda kitais metais jau galės sutraukti bent 20 milijonų lankytojų. Bus nugriauta tik keletas pigesnių ir menkiausių įrengimų paviljonų, o visi kiti perleidžiami Montrealio miestui už "simbolinį" 1 dolerio mokestį. Iš paviljonų pasiims tik pačius brangiausius eksponatus ir tokius dalykus, kurie buvo paimiti iš įvairių kraštų muziejų, meno galerijų ir t.t. Kai kurie kraštai net pradžioje nuolat tiekė naujų eksponatų parodos papildymui.

Bendrai paėmus, nors parodoje pasitaikė įvairių nesklandumų ir nemalonių, bendras įspūdis yra puikus ir pliusai nugali visus minusus. Kita Pasaulinė ir Tarpautinė Paroda įvyks 1970 metais Osakos mieste Japonijoje ir vadinsis EXPO 70.

no advokatas ir platesnio masto visuomenės veikėjas, rašinėjęs daugelį laikraščių įvairiais klausimais Lietuvoje ir emigracijos spaudoje, nebe naujokas ir knygų rašymo srityje. Pirmoji jo atsiminimų knyga "Nepriklausomą Lietuvą statant" išėjo iš spaudos 1961 m.

R. Skipitis, baigęs Rusijoje teisės mokslus, dar pirmojo Pasaulinio karo metu įsijungė į lietuvių tremtinių ir pabėgėlių visuomeninę veiklą ir šioje knygoje duoda pilną 1917 metų politinės veiklos Petrapilyje aprašymą, išvardindamas lietuvių politines partijas, kurios tada Rusijoje veikė. Jis pats buvo Laikinojo Lietuvos Valdomojo Komiteto narys. Tas k-tas paruošė ir nutarė sušaukti Petrapilio lietuvių seimą, į kurį 1917 m. gegužės m. 27 d. suvažiavo iš įvairių Rusijos vietų 334 lietuvių atstovai.

R. Skipitis savo knygoje duoda to seimo pilną aprašymą ir įvairių politinių partijų pasiūlytas rezoliucijas: 1) tautininkų ir krikščionių demokratų rezoliuciją ir 2) Santariečių, socialistų liaudininkų ir socialdemokratų rezoliuciją. Dešiniųjų partijų rezoliucijoje, be kitų punktų, pagrindinis buvo, kad visa etnografinė Lietuva privalo tapti nepriklausoma valstybe, nuolatiniai neutrali ir kad vidaus tvarką turi nustatyti sukvieistas visuotinis, lygiu ir slaptu balsavimu Steigiamasis Lietuvos Susirinkimas; gi kairiųjų partijų rezoliucijoje pagrindinis punktas buvo, kad lietuvių tautai priklausio politinio apsisprendimo teisė, ir kad savo politinį likimą lietuvių tauta turi teisę spręsti laisvai išrinktame Lietuvos Steigiamajame Susirinkime, visuo-

Šiame Petrapilio seime buvo karštų ginčų ir nesutarimų dėl rezoliu-

cijų teksto. Dauguma balsų buvo priimta dešiniųjų partijų rezoliucijos, palikę mažumoje, protestuodami ir giedodami marselietę, išėjo iš to seimo posėdžio. Petrapilio lietuvių seimas išsiskirstė 1917 m. birželio pradžioje, neišrinkęs vyriausiosios politinės vadovybės. Tą pat metų vasarą Lietuvių karių Sąjungos komiteto iniciatyva buvo suorganizuota Vyriausioji Lietuvių Taryba Rusijoje. R. Skipitis buvo Petrapilio Lietuvių Seimo dalyvis ir Vyriausios Lietuvių Tarybos Rusijoje narys ir tos Tarybos drauge su prof. A. Volde maru buvo deleguotas į Kieva užmegzti ryšius su Ukrainos valdžia, kuri tada jau buvo paskelbusi nepriklausomą valstybę ir kariavo su bolševikais. R. Skipitis savo knygoje duoda tų svarbių politinių įvykių, kurių dalyviu Rusijoje jis pats buvo, pilną aprašymą, kurie yra šiandien mažai kam bežinomi. R. Skipitis pirmoje ir antroje savo knygoje nurodo demokratinės Lietuvos valdžios negalavimus ir klaidas, kurios privėdė prie tos valdžios nuvertimo, gi antroje knygoje jis aprašo perversmą, duoda trumpas A. Volde maro ir A. Smetonos charakteristikas ir nurodo Smetonos režimo trukmę ir klaidas.

R. Skipitis -- demokratinio Lietuvos laikotarpio Vidaus Reikalų Ministeris, 2 ir 3 Seimų narys, po 1926 m. gruodžio m. 17 d. perversmo kaip ūkininkų partijos vadas, liko A. Smetonos režimo opozicijoje. Jo Smetonos režimo kritika nepikta, nuosekli ir objektyvi.

Šioje knygoje paliesiti advokatūros ir teismo reikalai, nurodyti ir žymesni teismo darbuotojai, duotos tų darbuotojų biografijos.

R. Skipitis 1933 m. Kaune suorganizavo elektros vartotojų streiką prieš Belgų b-vg, kuri buvo elektros gamintoja ir tiekėja. Visi Kauno ir priemiesčių gyventojai R. Skipičio atsisaukimui, nurodytu laiku užgesinti elektros šviesą, pakluso ir Kauno miestas 4 naktis buvo aptemęs, be elektros šviesos. Tas streikas davė progos Lietuvos vyriausybei įsiki-

(Nukelta į 6 psl.)

RETA PROGA

įsigykite papiginta kaina
šias knygas:

PALIK AŠARAS MASKVOJE

B. ARMONIENĖS atsiminimai iš Sibiro, lietuvių kalboje. Knyga gausiai iliustruota retomis nuotraukomis. KAINA \$3.00

KELIAS Į KAIRĖ

ALES RŪTOS romanas, premijuotas Dirvos konkurse. KAINA \$3.00

TIMELESS LITHUANIA

Owen J. C. Norem, B. D. L. L. D.

KAINA \$4.00

Knyga skirta lietuvių tautos kančioms, laimėjimams ir viltims, parašyta buv. JAV pasiuntinio Lietuvai.

ALMA MATER

R. SPALIO romanas iš studentų gyvenimo Nepr. Lietuvoje. KAINA \$5.00

Visų keturių knygų bendra kaina \$15.00, bet Dirvos skaitytojai, naudodamiesi knygų išpardavimo vaju, moka tik

10 dol.

už keturias knygas.

— — — — — I Š K I R P T I — — — — —

DIRVOS ADMINISTRACIJAI
6907 Superior Avenue
Cleveland, Ohio 44103

Prašau man išsiųsti keturias knygas: Palik Ašaras Maskvoje, Kelias į Kairę, Timeless Lithuania ir Alma Mater, už papigintą kainą — 10 dol.

Pavardė ir vardas

Adresas

Prie šio jungiamas čekis ar money order 10 dol. sumoje ir 50 c. pašto išlaidoms.

R. Skipičio...

(Atkelta iš 5 psl.)

ti į šį reikalą, išleisti specialų įstatymą, kad valdžia turi teisę nustatyti elektros vartojimo kainą. Elektros vartojimo kaina valdžios pareidymu buvo žymiai sumažinta ir Kauno miesto ir priemiesčių gyventojų kišenėse per metus pasilikdavo apie pusantro milijono litų.

R. Skipitis, kaip Draugijos Užsienio Lietuviams Remti pirmininkas, apvažinėjo lietuvių kolonijas Šiaurės Amerikoje, Brazilijoje ir Argentinoje ir aplankė ten gyvenančius lietuvius, kad sustiprinti jų išeivių tautinius ryšius su tėvyne Lietuva. 1935 m. jis suorganizavo pirmąjį Pasaulio Lieuvių Kongresą Kaune, į kurį suvažiuvo nemažas skaičius atstovų iš įvairių lietuvių kolonijų užsieniuose.

Šioje knygoje R. Skipitis duoda platų elektros vartojimo streiko ir Pasaulio lietuvių kongreso aprašymą. Šioje knygoje nurodyti visi Lietuvos prezidentai, ministrų kabinetai, išvardinti visi Lietuvos vyriausybės ministrai, nurodytos datos, kada jie buvo valdžioje ir aprašyta daug kitų gyvenimo sričių ir įvykių, kuriuose R. Skipičiui teko dalyvauti, veikti, pergyventi ir stebėti. R. Skipitis, daugelį metų dirbdamas visuomeninį ir Lietuvos valstybinį darbą, yra nu-

Kai patenki iš Muencheno į Augsburgą, jautėsi atsiradęs lyg provincijos miestely. Dėl vykstančių poezinio traukinio įrengimo darbų, daugumas plačių aikščių labai susiaurintos (pav. Stachus) lygiai kaip ir gatvės, tad ir mašinų vilkstinės slenka viena po kitos, stengdamos pralaukti vieną kitą, ypač podarbinėm valandom, kada kiekvienas stengiasi kuo greičiau patekti į namus. Ne vienas skundžiasi ir net paleidžia piktesnį žodį, negalėdamas pereiti per gatvę ir pasiekti dar vis su trūkumu einantį tramvajų. O praeivių — tikras internacionalas. Tas ypač pastebima geležinkelio stotyje, kur pasimatymus skiria italai, turkai, graikai, ispanai, jurgoslaviai ir t.t. ir t.t., kur gali gauti įvairių tarptautinę spaudą, kur gali prie didelių statinių stovėdamas už 1,20 DM suvalgyti dešrą ir bulutę.

Bet mane traukia Augsburgas. Čia juk gyventa pokariniais metais Hochfeldo stovykloje, čia dirbta žiburio administracijoje, čia

sipelnės lietuvių tautai, o parašęs šią antrąją savo atsiminimų, veiklos ir Lietuvos gyvenimo knygą pasitarnavo Lietuvos istorijai. Kas įdomiausiai lietuvių visuomenini ir Nepriklausomos Lietuvos gyvenimu, tam patartina šią knygą įsigyti ir perskaityti.

Senaisiais stovyklų takais...

Įspūdžiai Augsburgėje apsilankius.

motinos kapas. Tad ir trečią kartą (apsilankęs buvau 1960 ir 1962 m.) vėl iš geležinkelio stoties išlipau prie Moritz aikštės viešbutyje, kur kambarys su visais patogumais kainuoja 10 dol. įskaitant ir pusryčius. Pažįstamas Augsburgas ir jo apylinkės. Tačiau miela jame vaikščioti siauromis gatvėmis, stebėti naujus namus, naują statybą, beveik nerandant jokių bombardavimo žymių.

O Hochfeldas! Juk jis pasikeitęs iš pat pagrindų. Ten, kur buvo pieva ir gėnėsi avys — šiandien keturaukščiai apartamentai, lietuvių, latvių ir estų gyventi namai — naujai dažyti, o įėjęs į "savo" kiemą (ten gyveno J. J. Daugėlos, a. a. dr. A. Šapoka, gen. A. Musteikis, Biskiai ir kt.) radau jau po penkių metų viduryje kiemo garažus mašinoms, tačiau tą pačią karčiamą "Zum Roemer", kur po suvažiuojimų buvo aplaistomos įvairios rezolucijos, įvairūs nutarimai. Ir bažnyčioje dar yra įmūryta lietuvių lenta, prie kryžkelės į Landsbergą stovi apleistas mūsų kryžius, ir nuo kapinių prie jo atkelta tramvajų sustojimo vieta. Ta pati 4-toji linija eina nuo Koenigsplatz į Haunstetteną jau Adenaue-rio alėja, kuri judėjimui padaryta vienos krypties (tramvajai kursuoja abiem kryptimis). O išlipus prie Koenigsplatz pamatai ir keletą "bitnių". Toliau tatrais ir Kennedy Platz, teismo rūmai ir šalimais didelis Vokietijos žemėlapis su buv. sienom (tik be Klaipėdos krašto) su užrašu: Einheit in Recht und Freiheit. Vokietis palieka vokiečių. Jis savo žemių neužmiršta, nors senimas jau nieko nenori girdėti apie karą, o jaunimas — amerikoniškojo įtakoj, ieško tik žaidimų.

Pažįstu beveik visą pokarinę vakarinę Europą. Ir man atrodo, kad ekonominiu atžvilgiu Vokietija stipriausiai stovi. Tiesa, šiuo metu jaučiamas atoslūgis ir dalis svetimų darbinių privalo grįžti į savo namus. Tačiau eilinis Vokietijos gyventojas pajėgia sekmadienį išvesti savo visą šeimą į valgyklą, sumokėti už pietus iki 25 DM (1 dol. = 3,97 DM) yra neblogai apsirengęs, turi automobilį, arba motociklą ir stengiasi apsigyventi toliau nuo triukšmingo miesto. Eilinis darbininkas uždirba 4 DM į val., specialistas jau padaro 1.000 ir 1500 DM į mėnesį. Neblogas kostiumas apie 250 DM, batai 40-50 DM, nors maistas valgyklose gan brangokas.

Lietuvių Augsburgėje likę gal tik apie 50. Aplankiau keletą šeimų. Jie gyvena apartamentiniuose namuo-

se ir įsikūrę pagal savo uždarbį. Tai J. A. Šileikiai, O. M. Karpavičiai, dr. Rukša, Dagiliai ir kt. Negalvoja jie apie kėlimąsi nei į Kanadą nei į Ameriką. Žino, kad pinigai visur uždirbami sunkiu darbu. Galvoja apie pensiją ir praleidimą senatvės dienų Vokietijoje.

Pačiam Augsburgėje yra daug amerikiečių kariuomenės. Triukšmingas jis pasidaro gavus kariams algas (berods 97 dol.). Prie kareivinių Heim Garten ūžia taksi, "gasthausai" pilni abiejų lyčių žmonių. Bet be teatro ir operetės, čia įdomesnių vietų nėra, nors Augsburgas, įkurtas dar romėnų, yra vertas didesnio turistinio susidomėjimo.

K. Baronas

'LAIŠKŲ LIETUVIAMS' KONKURSA

Antrasis Vatikano susirinkimas pravėrė Bažnyčios duris visokioms permainoms, kurios vienus džiugina, kitus sukrečia. "Laiškų Lietuviams" redakcija nori suteikti progą visiems pasisakyti, kaip tos permainos juos paveikia. Todėl skelbia rašinio konkursą tema "Kaip aš vertinu tai, kas šiais laikais dedasi Bažnyčioje". Vertinant atsiųstuosius rašinius bus atsižvelgiama į jų faktiškumą bei asmeninį nusistatymą.

Rašiny (straipsnis, beletristinis vaizdelis ir kt.) turi būti ne ilgesnis kaip 3000 žodžių, pasirašytas slapvardžiu ir išsiųstas kartu su atskirame vokelyje įdėta tikrąja autoriaus pavarde bei adresu "Laiškų Lietuviams" redakcijai, 2345 W. 56th St., Chicago, Ill. 60636, USA. Konkurso terminas — 1968 m. vasario 1 d. (pašto antspaudu data). Atsiųsti rašiniai tampa žurnalo nuosavybe ir gali būti jame spausdinami. Vertinimo komisiją sudaro: Aloyzas Baronas (pirm.), kun. Vytautas Bagdanavičius, MIC, Jonas Bagdonas, Dalia Kučėnienė ir Florentina Kurgonienė. Skiriamos premijos: I — 100 dol., II — 50 dol., ir III — 25 dol. Premijoms 100 dol. jau yra įteikęs V. Kuliešius.

Idomu taip pat žinoti, ką gi mūsų jaunimas galvoja apie permainas Bažnyčioje. Verta ir jiems patiemis apie tai pasvastyti. Todėl ta pačia tema skelbiama rašinio konkursas jaunimui, ne vyresniam kaip 20 metų amžiaus (siunčiant rašinius, pažymėti "jaunimo konkursui"). Skiriamos dvi premijos: I — 50 dol., ir II — 25 dol. "Laiškų Lietuviams" redakcija.

HELP WANTED FEMALE

NURSE ANESTHETIST
135 bed accredited hospital in beautiful southern Wisconsin resort area. Attractive salary, fringe benefits. Attract Personnel Director.
LAKELAND HOSPITAL
ELKHORN, WISCONSIN
(120-127)

Be žodžių...

Vytauto K. Jonyno skulptūros Šv. Antanas detalė. Ši skulptūra puošia naująją pranciškonų koplyčią Kennebunkporte, Me.
Vyt. Maželio nuotrauka

JUNGTINIS FINANSŲ KOMITETAS PRAŠO ATSLIEPTI

Prašoma atsiliiepti ne vien tik organizacijų vadovų, bet ir pavienių lietuvių tų vietovių, kuriose neveikia jokia lietuviška organizacija. Jungtiniam Finansų Komitetui, kuris veiksnį yra sudarytas specialiam tikslui — lėšoms telkti Lietuvos nepriklausomybės atstatymo penkiasdešimtojo minėjimo reikalingam, svarbu sudaryti kuo plačiausius ryšius su viso laisvojo pasaulio lietuviu.

Kaip jau veiksnį ir šio komiteto spaudoje buvo skelbta, sekančiais 1968 metais, norima kuogarsiausiai prabilti į laisvojo pasaulio žmonių sąžinę apie pavergtos Lietuvos kančias ir lietuvių tautos teises būti nepriklausomai ir pagal savo tautos narių laisvą apsisprendimą tvarkyti savo gyvenimą savistoviai. Kad tas mūsų balsas būtų išgirstas, reikia jauti pareigą kiekvienam lietuviui prie šio darbo prisidėti visomis galimomis priemonėmis. Tik visų sutelktinėmis pastangomis galėsime bent priartinti Lietuvai laisvės rytmetį.

Komitetas mano, kad pirmoj eilėj mūsų kreipimasi turi išgirsti LB apylinkių vadovybės ir tuojau sudaryti vietos finansų komitetus kaip savistovias apylinkės institucijas iš įvairių vietos organizacijų atstovų arba, nesant galimybių tai įvykdyti, pasiimti tas pareigas LB apylinkės valdybai. Mažiau lietuvių gyvenomose vietovėse, kur LB apylinkės nėra, vietos finansų komitetus sudaryti prašoma imtis iniciatyvos bet kuri veikianti organizacija. Kur nėra jokios lietuviškos organizacijos, prašoma atsiliiepti pavienius lietuvius, sutinkančius būti centrinio komiteto igaliojiniais. Vietos finansų komitetai ir igaliojinai

gaus iš mūsų reikalingus nurodymus ir paruoštą medžiagą.

Š.m. spalio mėn. pradžioje buvo kreiptasi šiuo reikalu į LB apylinkių pirmininkus. Pasirodo, adresai daugelio jau pasenę ir atsiliepimų dar maža tegauta. Šiuo prašoma naujas LB apylinkių valdybas tuojau su mumis užmegsti ryšius.

Visų, kurie skaitys šį kreipimąsi ir kuriuos vienu ar kitu būdu jis liečia, maloniai prašoma atsiliiepti Komitetui šiuo adresu: United Lithuanian Committee, 29 West 57th Street, New York, N.Y. 10019.

Jungtinis Finansų Komitetas

PUIKIAUSIA DOVANA VISOMS PROGOMS

Puikios, autentiškos ilgo grojimo lietuviškos plokštelės, gražiai įpakuotos, mono ar stereo — klausite **REQUEST RECORDS**. Nesitenkinkit pakaitalais! Eikit į artimiausią krautuvę ar prašykite nemokamo katalogo rašant:

Request Records, Inc.
66 Mechanic St.
New Rochelle, N.Y. 10811

HELP WANTED MALE

WANTED EXPERIENCED **MACHINE OPERATORS**

For permanent jobs in expanding nuclear industry

THREAD GRINDERS ENGINE LATHE O. D. GRINDERS INSPECTORS

All usual benefits plus profit sharing and overtime

Jerpbak-Bayless Co.
34150 Solon Rd.
Solon, Ohio
(125-129)

ST. ANTHONY
SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
Joseph F. Gribauskas
Executive Secretary

4³/₄%
ON INVESTMENTS
Units of \$100.00
Dividend Checks
Mailed Quarterly

5%
ON BONUS SAVINGS
Units of \$1,000.00
For 3 Years
Dividends Paid
Quarterly
or Compounded

1447 So. 49th Court
CICERO, ILLINOIS 60650
Phone (Area Code 312) 656-6330

HOURLS: Mon. 9-8; Tues., Thurs., Fri. 9-5; Sat. 9-1; Wed. Closed
Savings In By The 10th Of The Month Will Earn From The 1st.

PETKUS
LAIDOJIMO ISTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS

EXPERIENCED ELECTRIC EYE BURNER
Permanent position. Excellent wages with benefits. Excellent working conditions.
Apply in person at
20101 HOOVER RD.
PARAGON STEEL CORP.
DETROIT
An equal opportunity employer
(125-126)

PATARIMAI SIUNTINIŲ IR KALĖDŲ SVEIKINIMŲ SIUNTEJAMS

Pašto įstaiga prašo atkreipti visų dėmesį į datas iki kurių galima siųsti Kalėdinius siuntinius ir sveikinimus (atvirutėmis), ne užverčiant pašto paskutinę minutę, kartu užsitikrinant pristatymą numatytu laiku.

Svarbiausia, rašant antrašą, jokių būdu nepamirškite pridėti ZIP code (zonos) numerį!

Siuntiniams išsiųsti datas:

Vietiniams ir artimesniems iki gruodžio 13.

Į tolimesnes vietas iki gruodžio 4.

Aliaska ir Hawaii — iki lapkričio 29.

Atvirutėms:

į lokales ir artimesnes vietas iki gruodžio 15. Į tolimesnes vietas iki gruodžio 10.

• Išnuomojami šeimoms be vaikų du butai po 5 kambarius, naujai atremontuoti, po 60 dol. mėnesiui, šv. Jurgio parapijos rajone. Teirautis telef.: 431-2497.

• Prieš atnaujindami savo namų ar automobilio draudimus, palyginkite savo mokestį paskambindami V. Giedraičiui tel. 944-6835.

KALĖDINIŲ SVEIKINIMŲ ATVIRUTES

jau dabar laikas įsigyti ar užsisakyti Dirvoje.

Turime ir skautų Vidūno Fondo bei kitų leidimų LIETUVIŠKAS atvirutes.

Kainos nuo 10-25 c. Užsisakant paštu, prašome prijungti 10 c. pašto išlaidoms.

Lietuviškos atvirutės vardo ir gimimo dienai.

DIRVA,
6907 Superior Avenue,
Cleveland, Ohio 44103

Naturally

SUPERIOR SAVINGS

SINCE 1909

13515 EUCLID AVE.
6712 SUPERIOR AVE.

HOME and REMODELING LOANS

INSURED SAVINGS

JAKUBS & SON FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui
Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue 936 East 185th St.
EN 1-1763 KE 1-7770
CLEVELAND, Ohio

DETROITO LIETUVIŲ ŽINIOS

Lapkričio 19-d., 12 val. Lietuvių Namuose įvyko jau trečias susirinkimas sukaktuvių Lietuvos Nepriklausomybės metų pravedimo reikalui.

Susirinkimui pirmininkavo inž. A. Damušis ir sekretoriavo P. Zaranka. LB pirm. J. Urbonas padarė pranešimą apie ankstyvesnių susirinkimų išdavas.

Pranešimą padarė ir Organizacijų Centro Valdybos pirm. R. Valadka. Iš tų pranešimų paaiškėjo, kad ir šiais metais Vasario 16 minėjimą praveda ir Altui aukas renka Organizacijų

Centras. Minėjimui jau nusamdyta Mercy mokykloje salė. Pats minėjimas vyks dvi dienas. Vasario 17 Lietuvių Namuose ir vasario 18 Mercy mokykloje. Lietuvių kalbėtoju yra pakviestas prel. Jonas Balkūnas. Bet dėl to paminėjimo buvo daug diskusijų ir kalbų. Inž. V. Kutkus pasiūlė sukaktuvių metų Vasario 16 paminėti gražiau ir iškilmingiau, negu, kad kitų metų. V. Kutkaus pagrindinės mintys buvo tokios:

1. Iš ryto organizacijos su savo vėliavomis iškilmingai pakelia Lietuvos vėliavą prie Detroito miesto rotušės ir neša garbės sargybą.

2. Minėjimo dieną laikomos iškilmingos pamaldos Detroito katedroje, kur pamokslą pasako prel. J. Balkūnas, o gieda Dainavos ansamblio 150 asmenų choras ir visa bažnyčia.

3. Iškilmingas minėjimo aktas pravedamas Fordo auditorijoje ar kitoje žymioje Detroito salėje.

4. Kalbai pasakyti iš amerikiečių pusės pakviesti kiek galima aukštesnio rango žmogų, viceprezidentą ar valstybės sekretorių, gubernatorių George Romney ar senatorių Robert Kennedy ir lietuvių prel. J. Balkūną.

Meninei programai išpildyti pakviesti 150 asmenų Dainavos ansamblių, kuris ir bažnyčioje giedotų pamaldų metu. Dėl minėjimo datų susitarti, kad nebūtų ta pati diena minima Chicagoje ir Detroito. Aukos turėtų būti renkamos sudarytam bendram visų veiksmų fondui.

Šis pasiūlymas perduotas Organizacijų Centru. Tuo tarpu Organizacijų Centras Vasario 16 minėjimo programos dar nepaskelbė.

LB Detroito apylinkės pirm. J. Urbonas perskaitė sąrašą asmenų sutinkančių į sukaktuvių metų pravedimo komitetą, kuris yra gan plačios apimties ir į jį įeina daug asmenų. To komiteto posėdis bus susauktas ir pareigomis paskirstyta vėliau.

A. Grinius

• ŠLA 352 kuopos metinis susirinkimas šaukiamas gruodžio 3, 12 val. Lietuvių Namuose. Kuopos valdyba 11:30 val. jau priiminės mokesčius.

Šis susirinkimas yra svarbus ir visiems nariams atsilankymas yra būtinas. Šiame susirinkime bus renkama nauja 1968 metams kuopos valdyba ir nominuojami kandidatai į Pildomąją Tarybą.

• "Aušros" mokykla gruodžio 17, 3 val. Lietuvių Namuose rengia Kalėdų Eglutę.

Bus statomas Kalėdinis vaizdelis "Kas skaito rašo duonos neprašo". Vaizdelyje vaikai šoks ir dainuos. Vaizdelį išpildo "Aušros" mokyklos mokiniai padedami jau baigusiu šią mokyklą mokinių. (ag)

DETROITO ARKIVYSKUPIJOS SINODO KETVIRTAS VISUOTINIS SUSIRINKIMAS

Detroito arkivyskupijos sinodas artėja prie trečios fazės. Per paskutines šešias savaites šv. Antano parapijos nariai mažomis grupėmis rinkosi įvairiose Detroito vietovėse ir nagrinėjo, kokius klausimus patiekti šiam sinodui spręsti. Lapkričio mėn. 28 d. (ant-radienį), 7:30 val. vak. šv. Antano parapijos rūsyje susirenka visi grupių vadovai grupėse patiektiems sumanymams suderinti. o

lapkričio mėn. 30 d., 8 val. vak. tame pačiame klebonijos rūsyje šv. Antano parapijos kleb. kun. W. Stanevičius šaukia ketvirtąjį savo parapijiečių visuotinį sinodo susirinkimą, kuriame visi bus painformuoti apie lygšiolinę sinodo eigą ir apie mūsų parapijoje iškeltus sumanymus. Jame kviečiami dalyvauti ir visi tie, kurie dar iki šiol nesuradę progos šiame sinode dalyvauti ir pareikšti savo nuomonę. Taip pat šiame sinode bus renkami mūsų parapijos atstovai į rajoninius susirinkimus. Rajoniniuose susirinkimuose dalyvaus 10-15 parapijų atstovai ir visi drauge svarstys savo rajono parapijų patiektus sumanymus. Kaip žinote, mūsų arkivyskupijoje yra apie 300 parapijų su apie pusantro milijono katalikų.

Po ketvirto visuotinio susirinkimo visi mūsų iškelti klausimai bus patiekti raštu parapijiečių balsavimui ir po to bus perduoti rajoniniams susirinkimams. Tai bus trečioji Detroito arkivyskupijos sinodo fazė. Jame parapijiečiai (išskyrus mūsų išrinktus atstovus) jau negalės aktyviai dalyvauti. Tad šis susirinkimas yra paskutinė proga parodyti, kiek mums rūpi savo parapija, savo vyskupija ir lietuviškumas joje.

V. Kutkus

OMAHA

Lapkričio 5 d. Omahos lietuvių surengtoji madų paroda, kurią pravedė D. Sulskienė, susilaukė didelio pasisekimo ir labai gero įvertinimo kiek iš lietuvių, tiek ir iš svečių amerikiečių tarpo.

Lapkričio 18 ir 19 d.d. Omahos Neries tunto skautės lankė Vyriausią Skautininkę M. Jonikienę ir Vidurio Rajono vadovę skautininkę B. Kožicienę. Pasitarimuose buvo nagrinėjami skautių veiklos suaktyvinimo klausimai.

Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo jubiliejiniais metams artėjant Omahos lietuviai svarsto kaip būtų galima tų metų proga pasirodyti televizijoje ar būti paminėtais spaudoje. Bet lapkričio 11 d. Omahos lietuviai tokiame pasirodymui neišnaudojo auksinės progos!

Ta diena karo veteranai surengė demonstraciją remiančią karius Vietname. Demonstracijoje nesimatė nei vieno lietuvių. Pati demonstracija buvo tokia tvarkinga, kad trijų televizijos stočių filmuotojai ir eilė radijo ir spaudos reporterių nuobodžiavo. Jei bent 40 lietuvių su atitinkamais plakatais bei tautiniais rūbais prie šios demonstracijos būtų prisidėję, būtų tikrai tapę šio įvyki o "žvaigždėmis". Deja!..

Laikraščio Omaha World-Herald jaunimo skyriuje dažnai rašas Mindaugas Kantanavičius prieš Vietnamo karą demonstracijų klausimu, štai ką tame lai-

FILATELIJOS KAMPELIS

Antanas Bernotas

(18)

JAV spalio 24 d. nuolatinėje serijoje išleido 20 centų pašto ženklą su generolo Marshallio atvaizdu. Ženklas alyviniai žalias.

Generolas George Catlett Marshall (1880-1959) gimė Uniontown, Pa, 1901 m. baigė Virginijos karinę akademiją ir buvo pakeltas į antrojo leitenanto laipsnį. Po to tarnavo Filipinų salose ir I Pas, karo metu su Amerikos ekspediciniu korpu Europoje. Nuo 1919 m. buvo generolo Pershingo padėjėju. Vėliau mokė įvairiose karinėse mokyklose ir kolegijose. 1939 m. pakeltas į generolo laipsnį ir paskirtas armijos štabo viršininku. Jam vadovaujant Amerikos armija išaugo į pasaulinę galybę ir dalyvavo II Pas, kare visuose frontuose. 1945 m. prez. Trumano buvo pasiųstas į Kiniją, kur mėgino suderinti tautinę ir komunistinę armijas. 1947 m. buvo paskirtas valstybės sekretorium ir paskelbė savo garsiąją Europos atstatymo programą, vėliau pavadintą Marshallio planu. Šio plano rėmuose pokario Europos 16 valstybių atstatymui Amerika supylė įvairių gėrybių pavidalu 1292 milijonus dolerių. Daugiausia paramos gavo Vokietija, Anglija, Prancūzija ir Italija. 1953 m. buvo apdovanotas Nobelio taikos premija.

KANADA spalio 11 d. jau išleido šių metų kalėdinius pašto ženklus -- 3 ir 5 centų vertės to paties piešinio -- trys vaikai, čia gieda kalėdines giesmes, parlamento rūmų bokštas Ottawoje ir apsnigta eglė. 3 centai

raudonas, 5 -- žalias. Ženkla spausdinti ant paprasto ir su fosforo juostelėmis popierio. Be to 3 centai išleisti mažuose lapukuose po 25 vienetus irgi ant abiejų rūšių popierio.

MALAYSIA išleido 15 ir 50 centų pašto ženklus to paties

kraštyje pataria:

— Aš pastebiu, kad JAV vėl turi niekad nepasibaigiančių demonstracijų bangą. Aš tikiuosi, kad tie nesiskutę, nešvarūs, barzdoti ir niekam tikę padarai bus kada nors suimti ir be jokio pasigailėjimo policijos lazdomis sumušti.

Šiai problemai yra tik vienas sprendimas. Suimti visus barzdotus didžiagerklusius ir pasiųsti į Vietnamą.

Reikia pastebėti, kad panašių balsų šio laikraščio skiltyse vis dažnėja, nors laikraštis šiam M. Kantanavičiaus rašinėliui uždėjo antraštę "Paskutinės sprendimas" su klausuku. V. Š.

piešinio 10 metų nepriklausomybės sukakčiai paminėti. Piešinys -- tropikinė gėlė ir keturių ministerių pirmininkų atvaizdai. Ženkla spalvoti.

Malaysia yra pietų Azijoje ir apima pietinį Malajų pusiasalio galą su gretimomis salomis, sudarydama 180,417 kv. mylių plotą. Šiaurinis Malaysijos kaimynas yra Šiamas, o į pietus Indijos vandenynė išsidriakęs Indonezijos salynas. Malajų pusiasalį, apgyventą malajų kiniečių ir indų kilmės žmonių, anglai užvaldė XIX amžiuje įvairiu laiku, rasdami ten vietinius sultonus. XX-to amžiaus pradžioje jie ten buvo (steigė Federated ir Unfederated Malayan States junginius bei Straits Settlement koloniją, kuriems išleidinėjo atskirai arba sujungtai pašto ženklus jau nuo 1876 metų. Kraštas labai turtingas natūralia guma ir nikeliu, be to, randama ir daug kitų metalų ir mineralų bei auginama daug ryžių, daroma palmių alyva, auginama arbata ir kt. Gyvena virš 10 milijonų gyventojų. II Pas karo metu japonai buvo užėmę pusiasalį ir ten išleidinėjo savo pašto ženklus. 1957 m. anglai sudarė naują sultonų junginį, pavadindami jį Federation of Malaya, kuri data ir laikoma Malaysijos pradžia. Prie to junginio priklauso šios atskiros valstybės: Johore, Pahang, Negri Sembilan, Selangor, Perak, Kedah, Perlis, Kelantan, Trengganu, Penang, Malacca ir Singapore. 1963 m. kraštas pasivadino Malaysia, gaudamas visišką nepriklausomybę, prie kurio anglai dar pridėjo buvusias savo šiaurės Borneo saloje kolonijas Sabah (North Borneo) ir Sarawak, bet atsiskyrė Singapuras, sudarydamas atskirą valstybę. Nuo to laiko pašto ženklai išleidinėjami ir bendru Malaysijos vardu ir atskiroms valstybėms -- sultonatams. Viso krašto sostinė yra Kuala Lumpur miestas Selangore.

PRANCŪZIJA išleido 30 plus 10 centimų pašto ženklą su Beaumarchais atvaizdu.

Pierre Augustin Caron de Beaumarchais (1732-1799), laikrodininko Caron sūnus, gimė Paryžiuje. Jaunystėje vertėsi tėvo amatu ir buvo karaliaus Liudviko XV laikrodininku, vėliau mokino jo dukteris griežti arfa. Vedė vieno aristokrato našlę ir pasivadino Beaumarchais. Atlikinėjo įvairias slapstas misijas prie karaliaus dvoro. Prasidėjus Amerikos revoliucijai, jo suorganizuota bendrovė apūpinio ginklais amerikiečius jų kovoje su angliais dėl išsilaivsinimo. 1774 m. išspausdino "Atsiminimus", kuriuose puolė teismo sukybes. 1775 m. buvo pastatyta jo parašyta komedija "Sevilijos kirpėjas", o 1784 m. kita tos komedijos tassa "Figaro vestuvės", kuriose pliekė aristokratojos ydas ir kėlė revoliucines idėjas. Prasidėjus Prancūzų revoliucijai vos nenukentėjo pats ir gavo bėgti į Angliją ir Vokietiją, iš kur grįžo tik 1796 m. Dar parašė "Memuarai arba mano šešios epochos". Kompozitoriai -- Mozartas "Figaro vestuvėms" ir Rossini "Sevilijos kirpėjui" sukūrė muziką, padarydami iš jų operas, kurios nenuėina nuo scenos iki šių laikų.

Tel. HY 7-4677

- vestuvės: spalvota ir juoda balta (gali vykti ir į kitus miestus)
- portretūra
- meno darbų nuotraukos ir kiti foto patarnavimai

422 MENAHAN STREET — RIDGEWOOD, N. Y. 11237

DIRVA

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

DETROITO TAUTININKAI PAKĖLĖ VILTIES ĮNAŠĄ

Kad ir negausūs savo skaičiumi, Detroito tautininkai vis randa sumanymų savo veiklai pabrėžti. Taip rugsėjo mėn. gražiai ir įspūdingai suruošė lietuvių mokytojo pagerbimą, pastebėta visos mūsų išeivijos. Nemaža naujų planų detroitiečiai turi ir ateityčiai. Apie juos dar išgirsime, artinančios jų įvykdymo. Šiuo metu ALTS Detroito skyriui sumaniai pirmininkauja agr. ir žurn. Antanas Musteikis.

Nepamiršta detroitiečiai tautininkai ir savosios spaudos. Įvairiomis progomis remdami Dirvą asmeniškai, šiomis dienomis jie per savo skyriaus išdėtinę Joną Svobą atsiuntė 50 dol. čekį, ta suma pakeldami savo Vilties Draugijos įnašą. Įnašo pakėlimas ne tik stiprina Dirvą medžiagiškai, bet skatina ir kitų vietovių bendraminčius pasekti gražiu pavyzdžiu. Ačiū, detroitiečiai.

Aukos Dirvai

V. Abraitis, Fords 10,00
J. Paškus, Detroit 5,00
A. Laucevičius, Chicago ... 1,00
S. Vaškys, Ozone Park 3,00
P. Turūta, Grand Rapids .. 5,00

DIRVOS SKAITYTOJŲ DĖMESIUI

Pranešame, kad metinis Dirvos rėmėjams dovanų paskirstymas pratęsiamas iki 1967 m. gruodžio 15 d. Iš Dirvoje skelbiamų aukotojų sąrašų matosi, kaip jautriai atsiliepia skaitytojai į neseniai visiems išsiuntintą kvietimą dalyvauti dovanų paskirstyme, prisijungiant kad ir kuklia savo auka laikraščiui paremti.

Tą dovanų paskirstymą pratęsiame visam mėnesiui, kad kuo daugiausia Dirvos skaitytojų galėtų prisidėti ir dalyvauti.

H. Bankaitis, Cleveland ... 10,00
P. Jurgėla, Uniondale 2,00
S. Liaukus, Monroe 3,00
K. Gežaitė, Manteno 2,00
B. Narbutas, Los Angeles 5,00
J. Česonis, Philadelphia .. 10,00
N. Von Kiparski, Huntsburg 2,00
A. Puskepalaitis, Boston .. 3,00
J. Adomaitis, Chicago 1,00
A. Juodvalkis, E. Chicago .. 5,00
V. Šarka, Omaha 4,00
J. Jakubonis, Chicago 4,00
J. Satkus, St. Catharines .. 5,00
M. Bukauskas, Detroit 5,00
F. Modestavičienė, Cleve. 5,00

D. Nasvytis, Conneaut 2,00
S. Petrušis, Omaha 2,00
P. Bastys, Toronto 10,00
V. Skirmuntas, Kenosha .. 1,00
L. Karnitis, Columbus ... 4,00
V. Janušauskas, Montreal 1,00
A. Pakalnis, Linden 5,00
V. Lozoraitis, Linden 5,00
P. Švarcas, Mascoutah ... 10,00
A. Loguckienė, Inglewood 10,00
C. Laikunas, Chicago 5,00
V. Tamošiūnas, Detroit ... 10,00
P. Mikoliūnas, Cleveland .. 5,00
K. Kalendra, Concord 10,00
T. Kažiuba, Brooklyn 1,00
J. Švarplaitis, Wingdale ... 10,00
K. Musteikis, Chicago 3,00
V. Mažeikienė,
Lake Zurich 10,00
V. Lingis, Detroit 5,00
K. Veikutis, Detroit 2,00
J. Zubrickas, Kankakee .. 10,00
A. Matuzas, Chicago 5,00
H. Januzis, Morgan Hill ... 2,00
A. Kisieliūsis, Sidney 10,00
J. Rekašius, Detroit 10,00
J. Rugienius, Detroit 4,00
J. D. Kregždė, Cincinnati .. 2,00
A. Pleakis, Cleveland 1,00
J. Kaklauskas, Cleveland 10,00
K. Žygas, Cleveland 5,00
S. Lazdinis, Cleveland 5,00

• Nominacijos į SLA Pildomąją Tarybą įvyksta 1967 metais gruodžio mėnesį, kuopose.

Visi suprantame, kad nuo vadovybės daug priklauso organizacijos gerovė. Todėl labai svarbu išrinkti tokius žmones, kurie tinkamiausiai galėtų vesti SUSIVIENIJIMO reikalus ir tuo užtikrinti jo ateitį.

Dabartinė SLA vadovybė savo gražia veikla jau įrodė, kad ji sugeba organizaciją gerai tvarkyti, rūpintis narių reikalais ir sąžiningai atlikti savo pareigas. Jų veiklą yra užgirę ir valdžios pareigūnai, kurie prižiūri Fraternalinių organizacijų, taigi ir Susivienijimo, veikimą.

Prie dabartinės Pildomosios Tarybos SUSIVIENIJIMAS pasiekė tvirtos finansinės padėties. Per tą laiką organizacijos turtas priaugo beveik vienu milijonu dolerių. Organizaciją atstovauja žinomi ir žymūs veikėjai, turintys visuomenės ir SLA narių pasitikėjimą. Išskeltas organizacijos vardas ir Susivienijimas vis daugiau populiarėja visuomenėje. Organizacija aktyviai dalyvauja Lietuvos laisvinimo darbuose ir tuo atlieka savo patriotinius įsipareigojimus mūsų tautai.

Visi norime, kad SLA ir toliau būtų tvirtas, ryžtingas ir galėtų tesėti visus savo pasižadėjimus. Todėl ateinančiose NOMINACIJOSE atiduokime savo balsus už žinomus, patikimus ir patyrusius veikėjus, dabartinės Pildomosios Tarybos narius.

Taigi, į NOMINACIJŲ BALOTUS įrašykime: P. P. Dargis — prezidentas, S. Gegužis — viceprezidentas, B. Pivaronas — sekretorė, E. Mikuzis — išdėtinė, S. Bredes — išdėtinė, Josephine Miller — išdėtinė, dr. S. Biežis — daktaras kvotėjas.

Rekomentuojame ir pasirašyti:

V. Kamarauskas, Edwardsville, Pa.
Dr. Algirdas Budreckis, New York, N. Y.
M. Vaidyla, Chicago, Ill.
Stasys Michelsonas, E. Milton, Mass.
Petras Žilinskas, Los Angeles, California.
Kazys S. Karpis, Cleveland, Ohio.
Antanas Sukauskas, Detroit, Michigan.
Vincė Leskaitienė-Januškaitė, New York, N. Y.
Izabelė Šimokienė, Los Angeles, California.
Vladas Braziulis, Cleveland, Ohio.
Nellie T. Bayoras, Pittston, Pa.
Juozas Lekys, Boston, Mass.
Jadvyga Tumavičienė, Jamaica Plain, Mass.
Liucija Sperauskienė, New York, N. Y.
Kazys J. Mačiukas, Chicago, Ill.

Bostono Lietuvių Piliiečių Draugijos Valdyba. Sėdi iš kairės: Adam W. Druzdis, Longinas Svelnis, pirm. Stanley Drevinskas, Edmund L. Ketvirtis, adv. John J. Grigalus, Stanley K. Griganavičius, Stovi: Juozas Markelionis, John Shilalis, Joseph W. Casper, Joseph C. Lubinas, Antanas Andriulionis, Antanas Matjoška ir adv. Anthony J. Young. Nuotraukoje trūksta Albino P. Nevieros ir dr. Anthony L. Kapochy.

NEWARK

BENDRAS PARENGIMAS

Lietuvių šv. Trejybės parapijos salėje, Newark, N. J., lapkričio 19 įvyko susirinkimas, kuriame dalyvavo 33 organizacijų atstovai aptarimui Vasario 16 minėjimo.

Susirinkimą atidarė ir pravedė N. J. L. Tarybos pirm. inž. V. Melinis, sekretoriavo A. S. Trečiokas. Iš klausytas kun. J. Scherniaus pranešimas apie sutarimą su vietos vyskupu dėl katedros, kurioje įvyks pamaldos vasario 11, o po to Robert Treat viešbuty banketas. Nutarta kun. J. Scherniaus pranešimą ir siūlymus priimti.

Aptartas pasirinkimo planas, numatyta keletas komisijų, į jas pasiūlant 10 atstovų iš susirinkimo ir NJLT-bai palikta teisė kooptuoti daugiau narių.

Susirinkime dalyvavo visi N. J. L. Tarybos valdybos nariai, keturi dvasiečiai ir LB New Jersey apygardos ir apylinkių vadovybės.

Netrukus įvyks valdybos ir komisijų narių posėdis. Laiko nedaug, o darbas dar tik pradėtas. Todėl visi turime dalyvauti ir savo įsipareigojimus gerai atlikti. Katedroje turėtų dalyvauti bent 5,000 lietuvių, o bankete bent 500. Vasario 11 d. lietuvių pasirodymas turėtų atkreipti amerikiečių dėmesį.

A. S. Trečiokas

E. CHICAGO

KULTŪRINĖ POPIETĖ

ALT S-gos East Chicago skyrius š. m. gruodžio 2 d., 6 val. vak. šv. Pranciškaus lietuvių parapijos mažojoje salėje, ruošia kultūrinę popietę.

Pranešimus iš kelionės po Europą, Artimuosius Rytus ir Lenkiją padarys mūsų apylinkės gyventojai: Juozas Bagdanskis, Stasys Kalvaitis ir Zigmas Moliejus. Bus rodomas filmas.

Visi kviečiami dalyvauti. Įėjimas nemokamas. (aj)

J. Krasinskas, Worcester, Mass.
Bronė Spudienė, Woodhaven, N. Y.
M. Jurgeliūnienė, Brockton, Mass.
P. B. Balčiūkonis, Binghamton, N. Y.
G. Kapočius, Racine, Wisconsin.
H. Čižauskienė, Chicago, Ill.
Milda S. Anesta, Dorchester, Mass.
G. Žilinskas, Pittsburgh, Pa.
A. Kaziūnas, Easton, Pa.
M. Zdanienė, Pittsburgh, Pa.
Antanas Ramanauskas, Mahanoy City, Pa.
Martinas Kasparaitis, Racine, Wis.
K. P. Deveikis, Cicero, Ill. (pr.)

BOSTON

KACINSKO KORINIŲ KONCERTAS

Kompozitoriaus ir dirigento Jeronimo Kačinsko kūrinių koncertas, jo 60 metų amžiaus sukakties proga, įvyks gruodžio 10 d. Jordan Hall. Orkestras jau sudarytas ir programa ruošinama. Koncertą diriguos pats sukaktuvinkas. Tam muziko Jeronimo Kačinsko pagerbimui-koncertui vadovauja rašytojas Antanas Gustaitis ir Robert D'Atti-

NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

LIETUVIŠKOS VESTUVĖS

Nijolė Vaičiulytė-Benokraitienė ir Vitalis Benokraitis, susituokę Bostone 1967 m. rugpjūčio mėn.

Kai "absoliučiai tobulai" vėluoja fotografai, o prie jų vėlinimo kelias dienas dar prideda korespondentas, tai, anot pačios Nijolės Benokraitienės, "tos vestuvės įvyko žilų praeity".

Nuotraukų regimi Nijolė Vaičiulytė-Onos ir Pijaus Vaičiūčių dukterė, ir Vitalis Benokraitis, Adelės ir Vinco Benokraitėjų sūnus, 1967 m. vasarogaly (rugpjūčio mėn.) susituokė Bostone. Jaunosios tėvai gyvena Bostone, Mass., o jaunųjų Clevelande, Ohio.

Benokraitėjų vestuvės buvo gražios ir iškilmingos. Pamerėgė buvo V. Kauktytė, G. Adomkaitienė, L. Vaičiūnienė, V. Sabataitytė, G. Kuncaitytė, R. Dačytė, V. Briedytė, S. Makaitytė, A. Barūnaitė ir L. Jakutytė. Pabrolių būrį sudarė R. Liaugminas, S. Lišauskas, T. Edwards,

W. Drysdale, S. Vaičiūnis, G. Vaičiūnis, V. Šimaitis, R. Lonerio, V. Palčiauskas ir P. Markūnas. Gėles nešė jaunosios pusseserė A. Dobytė, o žiedus jaunojo pusbrolio Arūno Kuncaitis. Šv. Petro liet. parapijos bažnyčioj So. Bostone, Mišias laikė, pritaikytą pamokslą pasakė ir jaunųjų rankas surišo Nijolės pusbrolio kun. G. Sabataitis, S.J.

Šiuo metu abu Benokraitėiai studijuoja Illinois universitete. Vitalis ruošia matematikos doktoratą, o Nijolė tikisi gauti sociologijos mokslų magistro laipsnį 1968 m. pavasarį ir taip pat rengiasi siekti doktorato.

Abu jaunieji buvo ir tebėra uolūs Korp! Neo-Lithuania seniorai. Gyvai besireiškia tos akademinės liet. jaunimo organizacijos veikloj.

Brangiai motinai ir uošvienei

KATARINAI SKEBERDIENEI

mirus, Vilties draugijos nariams ir Dirvos rėmėjams DALEI ir TADUI MEČKAUSKAMS nuoširdžią užuojautą reiškia

Vilties Draugijos Valdyba
ir
Dirvos Redakcija

Brangiai motinai ir uošvienei

KATARINAI SKEBERDIENEI

Vokietijoje mirus, dukrai DALEI ir vyrui TADUI MEČKAUSKAMS, skyriaus nariams, reiškia nuoširdžią užuojautą

ALTS East Chicago Skyriaus Valdyba

DALEI ir TADUI MEČKAUSKAMS, jų mamytėi ir uošvienei

KATARINAI SKEBERDIENEI

mirus, širdingai reiškia užuojautą

Jonas ir Veronika Jasiukaičiai

Gavus liūdną žinią iš Lietuvos apie

BRANGIOS MOTINOS

mirtį, skyriaus nariui STEPONUI JUODAKIUI su šeima ir giminėms reiškia širdingą užuojautą

ALTS East Chicago Skyriaus Valdyba